

Biblijske lekcije

*Evangelje u Pavlovoj poslanici
Rimljanima*

Sv. 98. Br. 1.
siječanj–ožujak 2022.

Kazalo

1. Bog se objavljuje pobunjenicima	5
2. Svi su grješnici	10
3. Opravdanje – pripisana pravednost	15
4. Plodovi vjere	20
5. Nismo više robovi grijehu	25
6. Od ropstva do uspjeha	31
7. Pobjeda kroz povjerenje	36
8. Cijeniti našu priliku	41
9. Svemoć Svemogućega	46
10. Preobraženi Božjom ljubavlju	52
11. Među prijateljima i neprijateljima	57
12. U krotkoj poniznosti	62
13. Završno nasljeđe vjere	67

Ilustracije: Sermon View na naslovnici

ISSN 1333 2600

Izдавач:	Seventh Day Adventist Reform Movement, General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA
Za Hrvatsku:	Reformni pokret adventista sedmog dana, Ribnička 12, 10110 Zagreb
Tel./fax:	+385 1 3634 067, +385 95 5446 554
E-mail:	info@rpasd.hr
Internet:	rpasd.hr facebook.com/ReformniPokretAdventistaSedmogDana
Biblijski stihovi	
preuzeti iz prijevoda:	Biblija: Živa riječ ili Varaždinska Biblija
Mobilna aplikacija:	iOS / Android - SDARM Mobile XP
Odgovorni urednik:	Boris Bosanac

Predgovor

Lekcije u Subotnjoj školi za ovo tromjeseče se temelje na poslanici apostola Pavla kršćanima koji su živjeli u Rimu. Zašto je proučavanje ove poslanice toliko važno danas?

„U poslanici Rimljana Pavao je iznio velika načela Evanđelja. Iznio je svoje stajalište o pitanjima koja su uz nemirivala židovske i poganske crkve, i pokazao da su nade i obećanja koja su nekad pripadala samo Židovima sada ponuđena i neznabrošcima.

S velikom jasnoćom i snagom apostol je iznio nauk o opravdanju vjerom u Krista. Nadao se da bi i drugim crkvama bile korisne upute koje je poslao kršćanima u Rimu; kako li je samo maglovito predvidio dalekosežni utjecaj svojih riječi! U svim vjekovima velika istina o opravdanju vjerom stajala je kao moćni svjetionik što pokajane grješnike vodi na put života. Upravo je ovo svjetlo razbilo tamu koja je vladala Lutherovim umom i otkrilo mu snagu Kristove krvi koja čisti od grijeha. Isto je svjetlo vodilo tisuće grijehom opterećenih duša do pravog Izvora oprosta i mira. Svaki kršćanin ima razloga zahvaljivati Bogu za poslanicu upućenu crkvi u Rimu.“ — *Djela apostola*, str. 373, 374.

Kakvo je bilo duhovno stanje čitavog ljudskog roda od pada u grijeh? Koja je uloga Božjeg moralnog zakona u planu spasenja? Kakvo je naše osobno stanje pred Bogom? Koju ulogu vjera ima u našem otkupljenju? Jesmo li opravdani vjerom ili djelima? Ima li vjera ikakvu vrijednost? Je li zakon ukinut vjerom ili je potvrđen? Možemo li nadvladati grijeh našim najboljim naporima da održimo zakon? Koja je uloga Svetog Duha u čitavom procesu naše obnove? Kakav treba biti naš stav prema građanskim vlastima?

Martin Luther je u predgovoru za svoj komentar na poslanicu Rimljana izjavio: „Ova poslanica je uistinu glavni dio Novog Zavjeta i najčišće Evanđelje. Za kršćanina bi bilo prikladno, ne samo da je zna napamet od riječi do riječi, već da je također proučava svakog dana, jer je to svagdašnji kruh za dušu. Nikad je ne možemo čitati ili razmišljati o njoj previše i preozbiljno. Što je pažljivije budemo proučavali, to će ona postajati dragocjenija i bit će nam draža.“

Nema sumnje da je ova poslanica imala ključnu ulogu u protestantskoj Reformaciji u 16. stoljeću. I sada, kao dio završnog pokreta Reformacije, i mi trebamo jasno razumijevanje ove „najdragocjenije poruke“. - *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 91.

Neka Gospod obilno blagoslovi sve učitelje i učenike ove dragocjene poruke!

Generalna konferencija, Odjel za Subotnju školu

Subota, 1. siječnja 2022.

Dar prve subote za Plymouth Leadership College (Škola rukovođenja), SAD

Pero nadahnуća mnogo puta ponavlja poruku, "obrazujte, obrazujte, obrazujte". Potrebno je otvoriti nova polja u Božjem vinogradu, za kolportere, za zdravstvene misionare, za sve mlade. „Uvježbavajte mlade, oblikujte karakter, obrazujte, obrazujte, obrazujte, za budući, vječni život.“ — *Svjedočanstvo, br. 5, str. 590.*

Škola rukovodstva Plymouth (ŠRP) želi ispuniti upravo ovu misiju. Koristeći kao temelj misionarske škole koje su osnovala vjerna braća u regiji Sjeverne Amerike, uključujući škole u saveznim državama Tennessee, Pennsylvania, Colorado i California, Zapadna Unija SAD-a je uvidjela važnost osnivanja mjesta gdje će obrazovanje biti u središtu. U ovu svrhu, tijekom 1950-ih je kupljen kampus u ruralnom području sjeverne Kalifornije koji je bio korišten s vremena na vrijeme, no Zapadna unija je odlučila ovo učiniti službenim te osigurati da ovaj kampus pruža konstantno obrazovanje. Ovaj posjed, kojeg mnogi znaju i kao Moriah Heights (Brda Moriah), sada sadrži kampus ŠRP te sadrži i mnoge druge crkvene institucije, uključujući osnovnu školu i poljoprivredni tečaj. Ovo je idealna lokacija na selu za školu koja će pripremiti našu mladež da odlazi u misionarska polja i propovijeda posljednju poruku upozorenja ovome svijetu.

Kombinirajući direktnu nastavu u učionicama i online nastavu, ŠRP može pružiti pristup kvalitetnom kršćanskom višem obrazovanju ne samo studentima iz Kalifornije, nego širom svijeta. Studenti iz cijele Sjeverne Amerike, kao i s Tihoceanskih otočja, Afrike i Južne Amerike su pohađali nastavu na ovome kampusu. Pandemija nas je naučila koliko je važno imati obrazovne sadržaje dostupne online kako bi oni koji su spriječeni prisustvovati nastavi uživo mogli sudjelovati u nastavi. I sada, dok se prikuplja ovaj dar, još jedna generacija studenata iz Sjeverne Amerike i iz cijelog svijeta započinje idući Ubrzani tečaj evangelizma.

Vaša podrška ovome projektu je ključna. Svaka prikupljena kuna će biti izravno uložena u proizvodnju novih materijala kojima ćete i vi moći pristupiti. Ovaj dar je ujedno i ulaganje u vašu lokalnu crkvu, u vašu zajednicu. Nakon prilaganja vašeg velikodušnog doprinosa, možete nastaviti podržavati djelo obrazovanja ako odete na web stranicu www.plymouthcollege.us i registrirate se za pohađanje predmeta ili tečaja na ŠRP. Kontinuirano dodajemo nove tečajevе!

Vaša braća i sestre iz Zapadne unije SAD-a

Bog se objavljuje pobunjenicima

UPAMTITE STIH: „Jer premda upoznaše Boga, ne proslaviše ga kao Boga niti mu zahvališe, nego postadoše isprazni u svojim umovanjima te se pomrači nerazumno srce njihovo. Praveći se da su mudri, postadoše ludi.“ Rimljanima 1:21, 22.

„Narodi svijeta su zbog izopačenog života izgubili spoznaju o Bogu. Prijesu Ga poznavali, budući da Mu nisu 'iskazali ni slavu ni zahvalnost kao Bogu, postali su isprazni u mislima svojim!“ — Djela apostola, str. 14.

Predlažemo da pročitate: *Rimljanima 1:18–32; Odgovorno roditeljstvo, str. 439–443.*

Nedjelja

26. prosinca

1. BOŽJE OTKRIVENJE ČOVJEČANSTVU

a. Na koje načine se Bog otkriva čovječanstvu? Rimljanima 1:18, 19.

„I priroda i otkrivenje svjedoče nam o Božjoj ljubavi. Naš je nebeski Otac izvor života, mudrosti i radosti. Pogledajte samo čudesa i ljepote prirode! Mislite o njihovoj divnoj prilagođenosti potrebama i sreću ne samo čovjeka već i svih živih stvorenja! Sunčeva svjetlost i kiša, koji oživljaju i osvježavaju Zemlju, bregovi, mora i ravnice, sve nam to govori o Stvoriteljevoj ljubavi. Bog je onaj koji zadovoljava svakodnevne potrebe svih svojih stvorenja.“ — Put Kristu, str. 9.

b. Koja je pogrešna predodžba o spasenju bila uobičajena među poganskim narodima? Tko je izmislio tu ideju? Galaćanima 2:16; Efežanima 2:9.

„Sotona je preko neznaboštva vjekovima odvraćao ljudе od Boga. (...) Načelo da se čovjek može spasiti svojim djelima počiva u osnovi svake neznabožачke religije. (...) Sotona je zasadio ovo načelo. Gdje god se ono usvaja, ljudi nemaju zaštitu od grijeha.“ — Želja vjekova, str. 35, 36.

2. NEMA IZGOVORA DA BUDEMO IZGUBLJENI

- a. Zašto nitko nema izgovor da bude izgubljen? Rimljanima 1:20; 2:14, 15.
-

„Među neznabroćima ima onih koji ne znajući obožavaju Boga, onih koje svjetlost nikada nije dosegla preko ljudskih oruđa. Oni neće propasti. Premda ne poznaju Božji pisani Zakon, čuli su Njegov glas kako im govori u prirodi i činili su ono što Zakon zahtijeva. Njihova djela potvrđuju da je Sveti Duh dirnuo njihova srca i Bog ih je prepoznao kao svoju djecu.“ — *Želja vjekova*, str. 638.

- b. Što se događa onima koji odbijaju božansku svjetlost koja im je otkrivena kroz Svetog Duha i kroz Božje stvaranje? Rimljanima 1:21–25.
-

- c. Do koje razine moralne uniženosti na kraju dođu oni koji namjerno odbacuju božansku istinu? Rimljanima 1:26–28.
-

- d. Koje druge izopačene postupke spominje Pavao i što će biti konačna posljedica takvih postupaka? Rimljanima 1:29–32.
-

„Ljudi su zanemarili znanje o Bogu i obožavali djela svog uma, a posljedica je bila da su postajali sve pokvareniji. Psalmist opisuje utjecaj idolopokloničkog bogoslužja na obožavatelje: 'Takvi su i oni koji ih napraviše i svi koji se u njih uzdaju.' (*Psalam 115:8*). Zakon ljudskog uma je da se gledanjem mijenja. Ljudi se neće uzdići više od svog koncepta istine, čistoće i svetosti. Ako se um nikada ne uzdigne iznad razine čovječanstva, ako ga vjera ne uzdigne da razmišlja o beskonačnoj mudrosti i ljubavi, čovjek će neprekidno tonuti sve dublje. Obožavatelji lažnih bogova pridavali su svojim božanstvima ljudske osobine i strasti, i tako je mjerilo njihova karaktera srozano do obličja grješnog čovječanstva. Posljedica je bila njihova pokvarenost. (...) 'U očima Božjim zemlja se iskvarila; nepravdom se napunila.' Bog je ljudima dao svoje zapovijedi kao pravilo života, ali oni su prestupili Njegov Zakon, a posljedica su pojava svih vrsta grijeha.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 91.

3. LICEMJERSTVO I SAMOPRAVEDNOST

- a. Kakvu opomenu je Pavao uputio onima koji osuđuju druge? Rimljanima 2:1–3.
-

„Napor da se spasenje zasluži vlastitim djelima sigurno navodi ljudе da gomilaju ljudske zabrane kao branu protiv grijeha. Uvidjevši da nisu sposobni držati Zakon, nastoje izmislići svoja pravila i propise da bi se prisilili na poslušnost. Sve to im odvraćа misli od Boga i nagoni ih da se bave sobom. Božanska ljubav u njihovim srcima se gasi, a s njom nestaje i ljubav prema bližnjima. Sustav ljudskih izmišljotina, s mnogobrojnim strogim zahtjevima, navodi svoje zastupnike da osuđuju svakoga tko ne uspijeva ispuniti propisana ljudska mjerila. Ozračje sebičnog, uskogrudnog kriticizma guši plemenite i velikodušne osjećaje i pretvara ljudе u samožive suce i uhode dostoјne prijezira.“ — *Misli s Gore blagoslova*, str. 123.

„Vrlo je ozbiljno nekoga osuditi. Imajte na umu da će se uskoro izvještaj o vašem životu razmatrati pred Bogom.“ — *Svjedočanstvo*, br. 8, str. 85.

- b. Kako pokajanje može doći u naše srce? Rimljanima 2:4; Djela 5:31.
-

„Pokajanje kao što je bilo [Davidovo pokajanje], nadmašuje našu snagu, mi ga ne možemo postići, već dobiti jedino od Krista, koji se uzdigao u visine i dao darove ljudima.

Sila koja dolazi od Krista, vodi pravom pokajanju. Petar je ovo objasnio Izraelcima kad je rekao: 'Ovoga Bog desnicom svojom uzvisi za Poglavaru i Spasa, da da Izraelu pokajanje i oproštenje grijeha.' (Djela 5:31). Mi se ne možemo pokajati bez Kristovog Duha koji budi našu savjest kao što ni oproštenje ne možemo dobiti bez Krista.“ — *Put Kristu*, str. 25, 26.

- c. S druge strane, što je rezultat nepokajanja? Rimljanima 2:5–11.
-

„[Sotonin] je cilj zadržati ljudе u tami i nepokajanju dok ne završi Kristova posrednička služba i do trenutka kad više ne bude bilo žrtve za grijeh.“ — *Velika borba*, str. 518.

4. ODGOVORNI ZA NAŠE MOGUĆNOSTI

- a. Opišite pravednu i nepristranu presudu Božjeg suda. Rimljanima 2:12, 13; Luka 12:47, 48.
-

„Božja mjerila za neznabošće do kojih svjetlost nije doprla, i za one koji žive u spoznaji istine i obilju svjetlosti, sasvim su različita. Od onih koji žive u neznabožičkim zemljama On prihvata razinu pravednosti s kojom se ne bi zadovoljio kod onih u kršćanskim zemljama. Od onih kojima nije mnogo dano, On i ne traži mnogo.“ — *Biblijski komentari*, br. 5, str. 1121.

- b. Na koji način Kristova krv može jednako koristiti i starima i mladima? Rimljanima 1:16, 17; 1. Ivanova 1:7.
-

„Gospod kaže mladima: „Sine moi, daj mi srce svoje.“ Spasitelj svijeta želi da mu djeca i mlati predaju svoje srce. Veliki broj djece naći će se vjeran, jer žive u svjetlu kao što je Krist u svjetlu. Oni ljube Gospoda Isusa i raduju se što mogu izvršavati Njegovu volju. Ne ljute se kad ih roditelji ukoravaju; oni vesele srce svog oca i majke svojom ljubaznošću, strpljenjem i spremnošću da učine sve što mogu, pomažući im da nose breme svakodnevnog života. U dobu djetinjstva i mladosti ostat će vjerni Spasiteljevi učenici.“ — *Temelji sretnog doma*, str. 297, 298.

- c. Što je uključeno u naše predanje Kristu? Matej 16:24.
-
-

„Kristov križ je središnji stup o kojem ovisi 'obilato, sve obilatije breme vječne slave'. 'Ako, dakle, tko hoće ići za mnom,' kaže Krist, 'neka se odrekne samog sebe, neka uzme svoj križ i neka me slijedi!' (2. Korinčanima 4:17; Matej 16:24) Upravo miomiris naše ljubavi prema bližnjima očituje našu ljubav prema Bogu. Strpljenje u službi donosi odmor duši. Dobrobit Izraela promiče se poniznim, marljivim i vjernim radom. Bog podupire i jača one koji su voljni slijediti Kristov put.“ — *Djela apostola*, str. 560.

5. ISTINSKO OBREZANJE/KRŠTENJE

- a. Prema Pavlu, koja vrsta obrezanja ili krštenja je uistinu valjana? Rimljanim 2:25–27. Kad je krštenje legitimno? Marko 16:16.
-

„'Tko vjeruje u Sina, ima život vječni.' (...) Kristova milost daje život duši. Bez Krista i krštenje je, kao i svaka druga služba, beživotna formalnost.“ — Želja vjekova, str. 181.

- b. Tko je istinski Židov ili kršćanin u Božjim očima, za razliku od židovske nacije u Kristovo vrijeme? Ivan 3:36; Rimljanim 2:28, 29.
-

„[Hebrejski narod] je sebe predstavljao kao poseban, vjeran narod koji je bio drag Bogu. Ali Krist je njihovu religiju opisao kao lišenu vjere koja spašava. To je bila kombinacija suhoparne, krute doktrine, isprepletene sa žrtvama i darovima. Oni su bili posebno strogi u prakticiranju obrezanja, ali nisu naučavali nužnost zadobivanja čistog srca. Oni su uzdizali Božje zapovijedi riječima, ali su ih odbijali uzdignuti u praksi; te je njihova religija bila samo kamen spoticanja za ljudi.“ — *The Review and Herald*, 30. travnja 1895.

„Kad smo primili Krista, i kad smo se u ime Oca i Sina i Svetoga Duha zavjetovali da ćemo služiti Gospodu, tri nebeska dostojanstva i sile – Otac, Sin i Sveti Duh – zavjetovali su se također da će nam pružiti sve mogućnosti da ispunimo zavjet učinjen prilikom krštenja: 'Zato izdiđite iz njihove sredine i odvojite se... i ništa nečisto ne dotičite'. Kad smo mi vjerni učinjenom zavjetu, On kaže: 'I ja ću vas primiti'.“ — *Biblijski komentari*, br. 6, str. 1075.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Što trebamo razumjeti kad želimo doprijeti do onih koji ne vjeruju?
2. Dok se moralnost u društvu pogoršava, zašto moramo proučavati 1. poglavlje poslanice Rimljanim?
3. Što mi kao kršćani uvijek trebamo imati na umu o pokajanju?
4. Kako smo mi u opasnosti da budemo previše samopouzdani u naša duhovna postignuća?
5. Što je apostol Pavao naglasio u pogledu obrezanja i zašto?

Svi su grješnici

UPAMTITE STIH: „*Jer svi sagriješiše te su lišeni slave Božje.*“ Rimljanimi 3:23.

„Mnogi su obmanuti u pogledu stanja u kojem se nalazi njihovo srce. Ne shvaćaju kako je prirodno srce varljivo više od ičega i očajnički pokvareno.“ — Odabране poruke, knj. 1, str. 320.

Predlažemo da pročitate: *Rimljanimi 3:9–23; Biblijski komentari br. 6, str. 1069–1072.*

Nedjelja

2. siječnja

1. OVO POGAĐA SVE!

a. **Kako Pavao objašnjava stvarno stanje svih ljudi, i religioznih i nereligioznih?** Rimljanimi 3:9, 10.

„Svi imaju istu grješnu prirodu. Svi su podložni pogreškama. Nitko nije savršen. Gospod Isus je umro za grješnike kako bi im bilo oprošteno. Naš posao nije da osuđujemo. Krist nije došao osuditi, nego spasiti.“ — *In Heavenly Places*, str. 292.

b. **Kakvu dijagnozu Pavao postavlja o moralnom i duhovnom položaju čovječanstva te kako ova presuda odjekuje i danas?** Rimljanimi 3:11–19.

„Duša me zaboljela kad mi je pokazano slabo stanje naroda koji tvrdi da pripada Bogu.

Budući da bezbožnost uzima maha, ljubav kod mnogih se hlađi. Malo je kršćana koji ovu [moralnu uniženost] vide u pravom svjetlu i koji vladaju sobom, kad to javno mišljenje i običaji ne osuđuju. Kako je malo onih koji obuzdavaju svoje strasti zato što smatraju da im je to moralna obveza i zato što pred sobom imaju strah Božji! Više čovjekove sposobnosti postale su robovima prohtjeva i izopačenih strasti.“ — *Svjedočanstvo*, br. 2, str. 347, 348.

2. ČITAV SVIJET JE KRIV PRED BOGOM

- a. Imajući na umu Božju savršenu pravednost, kakvo je stanje čitavog svijeta, uključujući i sve one koji za sebe smatraju da su pravedni? Rimljanim 3:19.

„[Mnogi se] zaogrću vlastitom pravednošću i zadovoljavaju se dostizanjem ljudskih mjerila karaktera koja su sami postavili, ali kako je strašan njihov neuspjeh kad ne uspijevaju dostići božansko mjerilo; sami od sebe ne mogu udovoljiti Božjim zahtjevima.“ — *Odabране poruke*, knj. 1, str. 320.

„Cijeli svijet stoji osuđen pred velikim moralnim mjerilom pravde. Na veliki dan suđenja svaka duša koja je živjela na zemlji primit će, u svjetlosti Božjeg zakona, presudu po djelima svojim, bila ona dobra ili zla. Svaka usta će se zatisnuti, jer će križ sa svojom umirućom žrtvom biti prikazan, i stvarno značenje toga uvidjet će svaka duša koja je bila zaslijepljena i iskvarena grijehom. Grješnici će stajati osuđeni pred križem s njegovom tajanstvenom žrtvom pognutom pod neizmjernim teretom ljudskih prijestupa. Kako će brzo nestajati svakog današnjeg izgovora, svakog lažnog opravdanja! Ljudsko otpadništvo će se pojaviti u svoj svojoj odvratnosti i gnušobi. Ljudi će vidjeti što su učinili svojim izborom. Uvidjet će da su izabrali Barabu umjesto Krista, kao Kneza mira.“ — *The Signs of the Times*, 7. ožujka 1895.

- b. Kakvu korist možemo imati od Božjeg zakona, a kakvu korist ne možemo imati? Rimljanim 3:20.
-

„Po Zakonu je naime samo spoznaja grijeha.“ (Rimljanim 3:20). Da bi uudio svoju krivnju, grješnik mora ispitati svoj karakter velikim Božjim mjerilom pravednosti – Zakonom. To je zrcalo koje pokazuje savršenstvo ispravnog karaktera i omogućuje čovjeku da otkrije svoje nedostatke.

Zakon otkriva čovjeku njegove grijehu, ali ne daje nikakav lijek. Dok poslušnima obećava život, istodobno objavljuje da je prijestupnicima plaća smrt. Samo Kristovo evanđelje može spasiti grješnika od grijeha i prokletstva. On se mora pokajati pred Bogom čiji je Zakon prestupio te pokazati čvrstu vjeru u Krista kao veliku žrtvu pomirnicu. Time dobiva 'oproštenje pređašnjih grijeha' i postaje dionikom božanske naravi. On je Božje dijete jer je primio Duh posinjenja kojim više: 'Abba – Oče!'“ — *Velika borba*, str. 467, 468.

3. IZLJEVANJE MILOSTI

- a. **Budući da ne možemo biti opravdani našom poslušnošću zakonu, koji je jedini način da budemo opravdani pred Bogom? Rimljanima 3:21–25.**

„Pripisivanje Kristove pravednosti dolazi kroz vjeru koja opravdava, i to opravdanje je ono za što se Pavao tako revno trudio i o čemu piše u Rimljanima 3:20-31.

Milost je nezaslužena naklonost i vjernik se opravdava bez ikakvih vlastitih zasluga, bez ikakvih prava s kojima bi mogao doći pred Boga. On se opravdava kroz otkupljenje koje je u Kristu Isusu, koji stoji u nebeskim dvorovima kao grješnikov zamjenik i jamac. Ali iako je opravdan zbog Kristovih zasluga, nije mu dopušteno činiti nepravdu. Vjera radi kroz ljubav i čisti dušu. Vjera pupa i cvjeta i donosi žetvu dragocjenih plodova. (...) Krist i vjernik postaju jedno, i Njegova ljepota karaktera otkriva se u onima koji su živo povezani s Izvorom sile i ljubavi. U Kristu se nalazi bogata riznica opravdavajuće pravednosti i milosti koja posvećuje.“ — *Odarbane poruke*, knj. 1, str. 397, 398.

- b. **Kako Bog može u isto vrijeme biti pravedan i opravdati grešnika?**
Rimljanima 3:26; 2. Korinćanima 5:19, 21.
-

„Božja se ljubav obznanila ljudima preko Isusa; ali milost nije ukinula pravdu. Zakon otkriva osobine Božjeg karaktera i nijedan znak ili kovrčica iz njega ne može se promijeniti da bi se prilagodio čovjeku u njegovu palom stanju. Bog nije promijenio svoj Zakon, već je radi čovjekova otkupljenja sebe žrtvovao u Kristu.

Zakon traži pravdu, pravedan život, savršen karakter, a ovo čovjek ne može ispuniti. On ne može odgovoriti zahtjevima Božjeg svetog Zakona. Ali Krist, došavši na Zemlju kao čovjek, živio je svetim životom i razvio savršeni karakter. On ovo kao besplatan dar nudi svima koji Ga žele prihvati. Njegov je život zamjena za ljudski život. Ljudi tako Božjim trpljenjem dobivaju oprost prošlih grijeha. Više od toga, Krist ispunjava ljudе Božjim osobinama. On izgrađuje ljudski karakter prema uzoru na božanski karakter, koji je osnova duhovne snage i ljepote. Tako se u onome koji vjeruje u Krista ispunjava pravda Zakona. Bog može biti 'pravedan i da opravdava onoga koji vjeruje u Isusa'. (*Rimljanima 3:26*).“ — *Želja vjekova*, str. 762.

4. OPRAVDANI VJEROM

- a. Do kojeg zaključka Pavao dolazi nakon objašnjavanja našeg opravdanja pred Bogom? Rimljanima 3:20, 28; Galaćanima 2:16.

„Mi smo prosvijetljeni propisima zakona, ali kroz njih niti jedan čovjek ne može biti opravdan. U našoj prirodi je upisano da smo izvagani i pronađeni laki na mjerilima. Ali Krist je naš posrednik i prihvaćanjem Njega kao našeg Spasitelja, mi možemo primiti obećanje: 'Opravdani dakle po vjeri, imamo mir s Bogom po Gospodinu našemu Isusu Kristu'. (*Rimljanima 5:1*).“ — *In Heavenly Places*, str. 156.

- b. Što se događa s onima koji su opravdani vjerom? Rimljanima 3:21; 5:5.
-

Krist je grješnikov zastupnik. Oni koji svim srcem prihvate Njegovo Evanđelje promatraju Krista nepokrivenim licem. Oni vide povezanost Njegove misije sa zakonom, i priznaju Božju mudrost i slavu kako su otkrivene u Spasitelju. Slava Kristova je otkrivena u Njegovom zakonu, koji predstavlja prijepis Njegovog karaktera, i Njegov preobražavajući utjecaj se osjeća u duši sve dok ljudi ne postanu slični Njemu. Oni postaju sudionici u božanskoj prirodi i sve više postaju slični svome Spasitelju, napredujući korak po korak u prilagođavanju volji Božjoj, sve dok ne dostignu savršenstvo.

Zakon i Evanđelje su u savršenom skladu, i međusobno se podupiru i potvrđuju. U svojoj veličanstvenosti zakon uvjerljivo djeluje na savjest, navodeći grješnika da osjeti koliko mu je neophodna Kristova žrtva pomirenja. Evanđelje priznaje snagu i nepromjenjivost zakona. 'Grijeha ne spoznah doli po Zakonu', kaže Pavle. Osjećaj grješnosti, kojeg zakon stalno potiče, nagoni grješnika Spasitelju. U svojoj potrebi i nevolji, čovjek se može pozvati na jake argumente sa križa na Golgoti. On može položiti pravo na pravdu Kristovu, jer se ona daje svakom pokajniku.“ — *Biblijski komentari* br. 6, str. 1096.

- c. Kojom vrstom vjere je grješnik opravdan? Rimljanima 1:17; Galaćanima 5:6.
-

„Neka tražimo vjeru koja kroz ljubav radi i čisti srce, kako bismo mogli Kristov karakter predstaviti svijetu.“ — *Christian Education*, str. 93.

5. NOVI ZAVJET

- a. **Koja obećanja su uključena u savez milosti (Novi savez)? Hebrejima 8:6, 10–13.**
-

„Novi Savez je bio utemeljen na “boljim obećanjima”, na obećanju o oprostu grijeha i milosti Božjoj koja obnavlja srce i dovodi ga u sklad s načelima Božjeg Zakona. [Jeremija 31:33, 34].

Isti Zakon koji je bio napisan na kamenim pločama, Sveti Duh je napisao na pločama srca. Umjesto da pokušavamo postići svoju vlastitu pravednost, mi prihvaćamo Kristovu pravednost. Njegova krv čisti naše grijeha. Njegova se poslušnost pripisuje nama. Tada će srce obnovljeno Svetim Duhom donijeti 'plodove Duha'. Mi ćemo Kristovom milošću živjeti životom poslušnosti Božjem Zakonu koji je napisan na našim srcima. Budući da imamo Kristov Duh, mi ćemo hodati kao što je On hodio.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 372.

- b. **Kad je Božji zakon upisan u našim srcima? Rimljanima 5:1–5; Psalam 40:8.**
-

„Svjetlost koja svijetli s križa otkriva Božju ljubav. Njegova nas ljubav privlači k Njemu. Ako se ne odupremo ovom privlačenju, bit ćemo dovedeni do podnožja križa u pokajanju za grijeha koji su raspeli Spasitelja. Tada Božji Duh kroz vjeru stvara novi život u duši. Misli i želje postaju poslušni Kristovoj volji. Srce i um obnavljaju se prema obličju Onoga koji djeluje u nama da bi sve pokorio sebi. Tada je Božji Zakon napisan u umu i srcu i mi s Kristom možemo reći: 'Omilje mi, Bože moj, vršiti volju tvoju.' (Psalam 40:8).“ — *Želja vjekova*, str. 176.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Zašto u današnjem svijetu trebamo biti vrlo oprezni u pogledu moralne čistoće?
2. Koja je svrha Božjeg zakona?
3. Kako Kristova patnja na Golgoti treba utjecati na moj život?
4. Zašto imamo takvu ogromnu potrebu za Spasiteljem?
5. Kako ja mogu živjeti životom Novog saveza?

Opravdanje – pripisana pravednost

UPAMTITE STIH: „Ta što kaže Pismo? Povjerova Abraham Bogu, i to mu se uračuna u pravednost.“ Rimljanima 4:3.

„Pravednost kojom smo opravdani je pripisana pravednost; pravednost kojom smo posvećeni je dodijeljena pravednost. Prva nam daje pravo na nebo, a druga nas čini prikladnima za nebo.“ — *Messages to Young People*, str. 35.

Predlažemo da pročitate: *Odabране poruke*, knj. 1, str. 389–398.

Nedjelja

9. siječnja

1. ABRAHAM OPRAVDAN VJEROM

a. Kako je Abraham opravdan pred Bogom i što je zapisano o njegovoj vjeri? Rimljanima 4:1–3; Hebrejima 11:8–10.

„[Savez milosti] je obnovljen s Abrahamom u obećanju: 'Svi će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom.' (*Postanak* 22:18). Ovo obećanje je upućivalo na Krista. Tako ga je razumio Abraham (vidi *Galaćanima* 3:8,16), i vjerovao da će Krist oprostiti grijeha. Ovo je bila vjera koja mu je uračunata kao pravednost.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 370.

„Abrahamova neupitna poslušnost jedan je od najočitijih dokaza vjere u cijeloj Bibliji. Vjera je za njega bila 'jamstvo za ono čemu se nadamo, dokaz za one stvarnosti kojih ne vidimo'. (*Hebrejima* 11:1). Oslanjajući se na božansko obećanje, bez vanjskog dokaza o njegovu ispunjenju, on je ostavio dom, rođake i domovinu i pošao naprijed, ne znajući kamo, tamo gdje ga je Bog vodio.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 126.

b. Opišite Abrahamov najteži ispit vjere. Hebrejima 11:17–19.

„Kušnja je bila daleko teža od one koju je Adam prošao. (...) Cijelo je Nebo s čuđenjem i divljenjem promatralo Abrahamovu nepokolebljivu poslušnost. Cijelo je Nebo odalo priznanje njegovoj vjernosti.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 155.

2. DAVID OPRAVDAN VJEROM

- a. Nakon svojih zločina protiv Batšebe i Urije, koje molitve je David uputio Gospodu? Psalam 51:1–4; 32:1–5.
-

- b. Kad je prorok Natan Davidu predstavio težinu njegovog grijeha, kako je David reagirao? 2. Samuelova 12:13 (prvi dio). Kako je Gospod tada odgovorio preko proroka? 2. Samuelova 12:13 (drugi dio).
-

- c. Što apostol Pavao otkriva o Davidovom iskustvu nakon njegovog pokajanja? Rimljanima 4:5–7.
-

„Davidovo pokajanje je bilo duboko i iskreno. Nije pokušao ublažiti svoj zločin. Njegova molitva nije bila nadahnuta željom da izbjegne kaznu. Uvidio je veličinu svog prijestupa protiv Boga, uudio je prljavštinu svoje duše i prezirao svoj grijeh. On nije samo molio za oprost već i za čistoću srca. David nije u očaju predao bitku. U Božjim obećanjima grješniku koji se kaje on je vido dokaze o svom oprostu i prihvatanju.

Premda je David pao, Gospod ga je podigao. On je sada bio u skladnijem odnosu s Bogom i više je suosjećao sa svojim bližnjima nego prije pada.

Ovaj dio Davidove povijesti ima veliko značenje za grješnika koji se kaje. To je jedan od najupečatljivijih prikaza koji su nam dani o borbama i kušnjama čovječanstva i iskrenom pokajanju i vjeri u Gospoda Isusa Krista. To se tijekom svih vjekova pokazalo kao izvor ohrabrenja dušama koje su se nakon pada u grijeh borile pod teretom svoje krivice. Tisuće Božje djece, koja su prijevarom navedena na grijeh, bilo je spremno prepustiti se očaju, ali kad su se sjetili kako je Davidovo iskreno pokajanje i priznanje Bog prihvatio, kako je usprkos tome on patio za svoj prijestup, i oni su se ohrabrili, pokajali i iznova pokušali hoditi putem Božjih zapovijedi.

Gospod nikada neće odbaciti dušu koja se iskreno kaje.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 725, 726.

3. OPRAVDANI PRIJE ILI NAKON KRŠTENJA?

- a. Je li Abraham bio opravdan vjerom prije obrezanja ili nakon obrezanja? Rimljanima 4:8–10.
-
- b. Koja je bila svrha obrezanja? Rimljanima 4:11. Koja je svrha krštenja? 1 Petrova 3:18, 21.
-

„Abrahamu je u to vrijeme dan obred obrezanja 'kao jamstvo pravednosti koja dolazi od vjere i koju je postigao još kad nije bio obrezan'. (Rimljanima 4:11). Patrijarh i njegovi potomci su ga trebali držati kao znak da su oni posvećeni službi Bogu, odvojeni od idolopoklonika, te da ih je Bog prihvatio kao naročito blago. Ovim su se obredom oni obvezali da će ispuniti uvjete saveza koji je načinjen s Abrahomom. Oni nisu smjeli stupati u brak s bezbožnicima, jer ako to učine, oni će izgubiti poštovanje prema Bogu i njegovom svetom Zakonu, i bit će u kušnji da sudjeluju u grješnim običajima neznabogačih naroda i navedeni na idolopoklonstvo.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 138.

„Kristovo uskršnuće slavimo tako što zajedno s Njim bivamo ukopani u krštenjem i ustajemo iz vodenog groba slično Njegovom uskršnuću da živimo novim životom.“ — *Rani spisi*, str. 217.

„Krist je krštenje učinio znakom ulaska u Njegovo duhovno kraljevstvo. On je to proglašio izričitim uvjetom kojega moraju ispuniti svi koji žele biti priznati kao oni koji isповijedaju odanost autoritetu Oca, Sina i Svetog Duha. Prije nego što u Zajednici nađe svoj dom, prije nego što prekorači prag duhovnog Božjeg kraljevstva, pokajnik treba primiti pečat božanskog imena: 'Gospod pravda naša'. (Jeremija 23:6).

Krštenje predstavlja najsvečanije odricanje od ovog svijeta. Oni koji se krštavaju u trostruko ime Oca, Sina i Svetoga Duha izjavljuju javno na samom početku svog kršćanskog života da prekidaju sa služenjem Sotoni i postaju članovi kraljevske obitelji, djeca nebeskog Kralja. Ovim činom oni dokazuju da su poslušali zapovijed: 'Izađite između njih i odvojite se,... i ne dotičite se nečistog.' I na njima se ispunjava obećanje: 'I bit ću vam Otac, i vi ćete biti moji sinovi i kćeri, govorи Gospod Svedržitelj'. (2. Korinćanima 6:17,18).“ — *Svjedočanstvo*, br. 6, str. 91.

4. OBEĆANJA ISPUNJENA KROZ VJERU

- a. Na temelju čega je Bog ispunio Svoja obećanja dana Abrahamu? Rimljanim 4:13.
-

„Biblija jasno uči da će se obećanje dano Abrahamu ispuniti u Kristu. Svi oni koji su Kristovi jesu 'Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju', baštinici 'neprolazne, neokaljane, neuvele baštine' – zemlje oslobođene od prokletstva grijeha. (*Galaćanima 3:29; 1. Petrova 1:4*). Jer 'kraljevstvo, vlast i veličanstvo pod svim nebesima dat će se puku svetaca Svevišnjega,' i 'Zemlju će posjedovati krotki, obilje mira oni će uživati'. (*Daniel 7:27; Psalam 37:11*).“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 170.

- b. Što je još zapisano o Abrahamovoj vjeri? Rimljanim 4:18–22.
-

„Rođenje Zaharijina sina, kao i rođenje Abrahamova djeteta, i Marijina djeteta, trebalo je poučiti o velikoj duhovnoj istini, istini koju sporo učimo i brzo zaboravljamo. Sami smo nesposobni činiti bilo što dobro; ali ono što ne možemo učiniti, učinit će Božja sila u svakoj duši koja se podčini i vjeruje. Vjerom je poklonjeno dijete obećanja. Vjerom se rađa duhovni život, a mi se osposobljavamo za činjenje djela pravde.“ — *Želja vjekova*, str. 98.

- c. Što je najvažnija pouka koju možemo naučiti iz ovih činjenica? Rimljanim 4:23–25.
-
-

„Bog je Onaj koji obrezuje srce. Cijelo djelo je Gospodnje, od početka do kraja. Grješnik koji propada može reći: 'Ja sam izgubljeni grješnik, ali Krist je došao potražiti i spasiti ono što je izgubljeno. On kaže: 'Ne dođoh zvati pravednike, nego grešnike.' (*Marko 2:17*). Ja sam grješnik i On je umro na križu Golgotе kako bi spasio mene. Nema potrebe da više ijedan trenutak ostanem izgubljen. On je umro i ponovno ustao zbog mojeg opravdanja, i On će me sada spasiti. Prihvaćam oprost koji je On obećao.“ — *Odarbrane poruke*, knj. 1, str. 392.

5. VJERA KLJUČNA ZA NAŠE OPRAVDANJE

a. Koja je biblijska definicija vjere? Hebrejima 11:1.

„Bog je našao za shodno odrediti vjeru kao uvjet pomilovanja grješnicima - ne zato što bi se u vjeri nalazila bilo kakva sila kojom bismo zaslužili spasenje, već zato što se vjera može uhvatiti za Kristove zasluge koje su dane kao lijek protiv grijeha. Vjera može istaknuti Kristovu savršenu poslušnost umjesto grješnikova prijestupa i izdaje. Kada grješnik vjeruje da je Krist njegov osobni Spasitelj, tada - u skladu sa svojim pouzdanim obećanjima - Bog oprašta njegov grijeh i daruje mu besplatno opravdanje. Duša koja se kaje uviđa kako je dobila opravdanje zato što je Krist, u ulozi njezina zamjenika i jamca, umro za nju i postao njezin otkup i pravednost.“ — *Faith and Works*, str. 100, 101.

b. U čemu je velika razlika između vjere i drskosti? Efežanima 2:8; Galaćanima 5:6; Jakov 2:17.

„Mi ne zaslužujemo spasenje svojom poslušnošću; jer spasenje je Božji dar bez uzdarja, koji se prima vjerom. Međutim, poslušnost je plod vjere. (1. *Ivanova* 3:5,6). Evo pravog dokaza! Ako budemo u Kristu, ako ljubav Božja bude u nama, naši osjećaji, naše misli, naše namjere, naši postupci, bit će u skladu s Božjom voljom koja je izražena u propisima njegovog svetog zakona. (1. *Ivanova* 3:7). Pravednost je opisana mjerilom Božjeg svetog zakona, koji je objavljen u deset pravila danih na Sinaju.

Ona takozvana vjera u Krista koja tvrdi da oslobađa čovjeka obaveze da bude poslušan Bogu, nije vjera, već drskost. (*Efežanima* 2:8; *Jakov* 2:17).“ — *Put Kristu*, str. 61.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Kako moja vjera može postati više nalik Abrahamovoj vjeri?
2. Kako moje pokajanje može postati više nalik Davidovom pokajanju?
3. Što treba biti iskustvo onih koji čine zavjet krštenja?
4. Zašto ne trebamo odugovlačiti u predavanju naših grešnih života Spasitelju?
5. Kako ja mogu biti u opasnosti da upadnem u neki oblik drskosti?

Plodovi vjere

UPAMTITE STIH: „Opravdani dakle po vjeri, imamo mir s Bogom po Gospodinu našemu Isusu Kristu, po kome u vjeri i imamo pristup u ovu milost u kojoj stojimo i dičimo se nadom slave Božje.“ Rimljanima 5:1, 2.

„Kad Božji Duh upravlja umom i srcem, obraćena duša počinje pjevati novu pjesmu jer razumije da se u njezinom slučaju ostvarilo Božje obećanje, da joj je prijestup oprošten, grijeh pokriven. Ona se pokajala zbog prijestupa božanskog Zakona i pokazuje vjernost Kristu koji je umro za čovjekovo opravđanje.“ — Djela apostola, str. 476.

Predlažemo da pročitate: *Odabrane poruke*, knj. 1, str. 345–349.

Nedjelja

16. siječnja

1. OPROŠTENJE PO VJERI

a. Što je opravđanje i zašto je ključno? Matej 9:2; Rimljanima 5:1.

„Oproštaj i opravđanje predstavljaju jedno te isto. Vjerom jedan pobunjenik, dijete grijeha i rob sotone, postaje odani podanik Isusa Krista, ne zato što mu je dobro svojstveno i zato što je za njega nerazlučivo vezano, već zato što ga Krist prima kao usvojeno dijete. Oproštaj za svoje grijhe, grješnik prima zato što su ti grijesi prenijeti na njegovog Jamca i Zamjenu.“ — *Biblijski komentari*, br. 6, str. 1070.

„Što je opravđanje vjerom? To je Božje djelo kojim baca čovjekovu slavu u prašinu, a čini za čovjeka ono što čovjek sam ne može učiniti za sebe.“ — *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 456.

b. Što je nada onih koji su opravdani vjerom? Rimljanima 5:2.

„Obilje milosti dostupno je kako bi se duša koja vjeruje mogla sačuvati slobodna od grijeha, jer na raspolaganju nam stoji cijelo nebo sa svojim neograničenim sredstvima. Trebamo crpiti iz izvora spasenja.“ — *Odabrane poruke*, knj. 1, str. 394.

2. SVRHA NEVOLJA

- a. Zašto Bog dopušta da nevolje dolaze na Njegov narod? Rimljanima 5:3; 4; 2. Solunjanima 1:4.

„Kad Spasitelj dopusti da na nas najdu kušnje i nevolje, to nam je 'za naše dobro, da bismo postali sudionicima njegove svetosti'. (Hebrejima 12:10). Koliko god kušnja izgledala gorka i teška, ako se podnosi s vjerom, donijet će blagoslov. Okrutan udarac koji odnosi zemaljske radosti, može nam usmjeriti pogled prema Nebu. Koliko je onih koji nikad ne bi upoznali Isusa da ih patnja nije natjerala da u Njemu potraže utjehu!

Bog se služi životnim nedaćama da bi uklonio nečistoću i grubost iz našega karaktera. Rezanje, oblikovanje, klesanje, glačanje i dotjerivanje bolni su postupci što ih nedaće obavljaju. Nije lako biti pritisnut uz kotač brusilice, ali tako se kamen priprema za mjesto koje treba zauzeti u nebeskom hramu. Učitelj ne troši vrijeme i trud na neku bezvrijednu građu. On glača samo svoje dragocjeno kamenje da bi postalo vrijedno palače.“ — *Misli s Gore blagoslova*, str. 10.

- b. Kako je Božji zakon zapisan u našim srcima nakon opravdanja? Rimljanima 5:5 (usporedi s Hebrejima 8:10). Što će se moći vidjeti u našem životu? Matej 6:33.

„Prihvatanje Krista ono je što daje vrijednost ljudskom biću. Njegova žrtva donosi život i svjetlost onima koji priznaju Krista kao svog osobnog Spasitelja. Božja ljubav kroz Isusa Krista obilno se širi srcem svakog člana Njegova tijela, noseći sa sobom životnu snagu zakona Boga Oca. Na taj način Bog može živjeti s čovjekom, a čovjek s Bogom.“ — *Odabранe poruke*, knj. 1, str. 299, 300.

„Kristovo kraljevstvo treba biti važnije od svakog drugog interesa. Ako je Božji zakon upisan u našim srcima, on će podrediti naše osobne interesu onim interesima koji su uzvišeniji i vječni.“ — *The Bible Echo*, 9. prosinca 1895.

- c. Kako nam Bog svoju ljubav prema nama pokazuje u punini? Rimljanima 5:7, 8.

„Nakon što nas je učinio pravednicima kroz pripisanu Kristovu pravednost, Bog nas proglašava pravednima i odnosi se prema nama kao prema takvima.“ — *Odabranе poruke*, knj. 1, str. 394.

3. POMIRENI KRISTOVOM KRVLJU

a. Kako nas Isus izbavlja od gnjeva zakona prema grješnika? Rimljanima 4:15; 5:9.

„Bog poziva da vjerujemo u Krista kao svoju otkupiteljsku žrtvu. Njegova krv jedini je lijek za grijeh.

Božja volja nije da sumnjičite i mučite svoju dušu strahom da vas Bog neće prihvatići jer ste grešni i nedostojni... Vi možete reći: 'Znam da sam grješnik i zato trebam Spasitelja... Ja nemam zasluga ili dobrote zbog koje bih mogao zahtijevati spasenje, ali Bogu iznosim otkupiteljsku krv bezgrešnog Božjeg Janjeta koje uzima grijeh svijeta. To je moja jedina obrana.' " — *The Faith I Live By*, str. 102.

„Kroz Isusa Krista, Gospodin Bog tijekom cijelog dana pruža svoju ruku u znak poziva grešnim i palim dušama. On želi primiti sve. Kod Njega su svi dobrodošli. On se proslavlja time što prašta i najvećem grešniku. On će oteti plijen jakome i izbaviti zarobljene; On će istrgnuti glavnju iz ognja. On će spustiti zlatni lanac svoje milosti do najnižih ponora ljudske bijede i podići duše ponižene i okaljane grijehom.“ — *Zdravlje i sreća*, str. 161.

„Svaka objava Boga povećava sposobnost duše da spoznaje i voli. Srce neprestano vapi: 'Trebam Te više, Bože', a Duh uvijek odgovara: 'Još mnogo više'." — *Misli s Gore blagoslova*, str. 20.

b. Kako Gospod naše pomirenje s Njim čini mogućim? Rimljanima 5:10, 11; Efežanima 2:13, 14, 16.

„Kad budete uvidjeli svu strahotu grijeha, kad budete shvatili svoje pravo stanje, nemojte se predavati očajanju! Upravo je grešnike Krist došao da spasiti. Nije naše da izmirimo Boga sa sobom, već — o čudesne li ljubavi! - sam Bog u Kristu 'svijet pomiri sa sobom'. (2. Korinćanima 5:19). On svojom nježnom ljubavlju priziva k sebi srca svoje zalutale djece. Nijedan zemaljski roditelj ne bi mogao biti toliko strpljiv prema manama i pogreškama svoje djece, kao što je to Bog prema onima koje želi spasiti. Nitko ne bi mogao usrdnije pozivati prijestupnika. Nijedne ljudske usne nikada se nisu nježnije obraćale odlatalima nego Njegove. Sva Njegova obećanja, sve Njegove opomene, samo su uzdasi neizrecive ljubavi.“ — *Put Kristu*, str. 35.

4. DVA ADAMA

- a. Kako Pavao uspoređuje prvog Adama s drugim? Rimljanima 5:12–14; 1. Korinćanima 15:22, 45–47.
-

„Sotona je kušao Adama u Edenu koji se upustio u diskusiju s neprijateljem, dajući mu na taj način prednost. Sotona je koristio svoju hipnotičku moć nad Adamom i Evom a tu moć je nastojao primijeniti i na Kristu. Međutim, akon što je Krist citirao riječi Svetih spisa, Sotona je znao da su njegovi izgledi da pobijedi ravni nuli.“ — *Um, karakter i osobnost*, br. 2, str. 713.

„Zbog grijeha nije samo čovjek, već i Zemlja, došla pod vlast Zloga te ju je trebalo obnoviti planom otkupljenja. Prilikom stvaranja Adamu je dana vlast nad Zemljom. Ali popuštanjem kušnji on je dospio pod Sotoninu vlast. 'Jer pobijeđeni robuju pobjedniku.' (2. Petrova 2:19).

Kad je čovjek postao Sotonin zatočenik, kraljevstvo kojim je on upravljaо predano je njegovom osvajaču. Sotona je tako postao 'bog ovoga svijeta' (2. Korinćanima 4:4). On je preoteo vlast nad Zemljom koja je prvotno dana Adamu. Ali Krist, plaćajući svojom žrtvom kaznu grijeha, ne samo da je trebao otkupiti čovjeka, već i povratiti ono što je on izgubio. Sve što je prvi Adam izgubio, drugi Adam je trebao povratiti.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 67.

- b. Čija pravednost opravdava sve pokajane grješnike? Rimljanima 5:15–18.
-

„Nakon što su Adam i Eva svojom neposlušnošću na svijet donijeli smrt, za ljudski rod plaćena je skupa cijena. Sada im je pridružena veća vrijednost od one koju su imali u početku. Dajući Krista, Njegova jedinorođenog Sina u otkup za svijet, Bog je dao cijelo nebo.“ — *Odabrane poruke*, knj. 1, str. 299.

- c. Što je Pavao potvrdio o našem prijašnjem stanju te o jedinom načinu na koji možemo postati pravedni u Božjim očima? Rimljanima 5:19.
-

„Jedino Kristova krv nas može iskupiti; samo Njegova milost u nama može stvoriti čisto srce i omogućiti nam da držimo Božji zakon. U Njemu je naša jedina nada.“ — *The Signs of the Times*, 9. veljače 1891.

5. OBILJE MILOSTI

- a. Neovisno o tome koliko se poraženo osjećamo zbog dubine naših grijeha, koja nada nam je milostivo pružena? Rimljanima 5:20.
-

„Djelo otkupljenja bit će dovršeno. Na mjestu na kome je grijeh obilovalo, Božja se milost još više umnožila. Sama Zemlja, to polje za koje Sotona kaže da pripada njemu, ne samo da će biti izbavljena već i uzvišena. Naš mali svijet, pod prokletstvom grijeha, jedina tamna mrlja u Njegovom veličanstvenom stvaranju, bit će poštovana više od svih ostalih svjetova u Božjem svemiru. Ovdje, gdje je Božji Sin prebivao u ljudskom tijelu, gdje je Kralj slave živio, patio i umro, ovdje, kad sve bude On učinio novim, Božje će Svetište biti s ljudima i 'On će stanovati s njima. Oni će biti njegov narod, i On sam, Bog bit će s njima.' (Otkrivenje 21:3). I kroz beskrajne vjekove, dok spašeni budu hodili u svjetlosti samoga Boga, oni će Ga hvaliti za Njegov neizrecivi Dar, za Emanuela, 'Bog je s nama'.” — Želja vjekova, str. 26.

„Kroz Božju ljubav bogatstvo Kristove milosti je darovano i Zajednici i svijetu. 'Jer Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni.' (Ivan 3:16). Kakve li čudesne i neizmjerne ljubavi, koja je Krista navela da umre nas radi dok smo još bili grešnici! Kakvom se gubitku izlaže ona duša koja, iako shvaća neophodnost držanja zakona, gubi iz vida činjenicu da je tamo gdje se grijeh umnoži, milost Kristova još izobilnija!” — *Gospel Workers*, str. 157.

- b. Što će biti naša konačna nagrada milosti? Rimljanima 5:21.
-

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Zašto je opravdanje važno?
2. Zašto se svatko od nas treba suočiti s nevoljama koje su specifične za nas?
3. U svijetu zabrinutosti i nevolja, kako nam Kristovo evanđelje donosi nadu?
4. Usporedite i uočite razlike između dva Adama.
5. Čega se trebam prisjetiti kad me muči grižnja savjesti i krivnja?

Nismo više robovi grijehu

UPAMTITE STIH: „Ta neće grijeh vama gospodariti! Jer niste pod Zakonom, nego pod milošću.“ Rimljanima 6:14.

Pomirenje kroz Krista nije samo jedan vješto osmišljen put za oproštenje naših grijeha, ono predstavlja božanski lijek za otklanjanje prijestupa i obnovu duhovnog zdravlja. Ono je nebom određeno sredstvo kojim pravdu Kristovu možemo ne samo obući kao haljinu nego je primiti i u srce i u karakter.” — Biblijski komentari, br. 6, str. 1074.

Predlažemo da pročitate: *Rimljanima 6. poglavlje;*

Nedjelja

23. siječnja

1. BOŽJA SILA U OPRAVDANJU

a. **Što se događa kad je grješnik koji se kaje opravdan? Matej 6:12; Ivan 1:12, 13.**

„Pokajnik dobiva oprost, jer je Krist 'Jaganjac Božji koji uzima grijeh svijeta'. (Ivan 1:29) Bog je obećao: 'Budu li vam griesi kao grimiz, pobijeljet će poput snijega; kao purpur budu li crveni, postat će kao vuna.' 'Dat ću vam novo srce, nov duh udahnut ću u vas!' (Izajia 1:18; Ezekiel 36:26, 27).” — *Misli s Gore blagoslova*, str. 8.

„Oprost koji Bog daje nije samo čin kojim nas oslobađa osude. To nije samo opraštanje grijeha, nego oslobođanje od grijeha. To je izlijevanje spasonosne ljubavi koja preobražava srce.” — *Misli s Gore blagoslova*, str. 114.

„Oni koji prihvate Krista kao Spasitelja koji opršta grijehu su obučeni u njegove haljine svjetlosti. On oduzima njihov grijeh i njima dodjeljuje Svoju pravednost. Njihova radost je potpuna...

Onaj tko je istinski obraćen će biti toliko ispunjen Božjom ljubavlju da će čeznuti da podijeli s drugima radost koju ima.” — *Manuscript Releases*, br. 13, str. 212.

2. MRTVI GRIJEHU, ŽIVI KRISTU

- a. Nakon što smo opravdani vjerom, jesmo li slobodni živjeti u grijehu? Rimljanima 6:1, 2.

„Savjesnim i odanim pokoravanjem istini, oni svoj poziv i svoj izbor utvrđuju.“ — *Biblijski komentari* br. 6, str. 1115.

- b. Što krštenje ustvari simbolizira? Rimljanima 6:3–5.

„Kristovo uskrsnuće slavimo tako što zajedno s Njim bivamo ukopani krštenjem i ustajemo iz vodenog groba slično Njegovom uskrsnuću da živimo novim životom.“ — *Rani spisi*, str. 217.

„Svi oni koji su sinovi i kćeri Božje će se odreći bezbožnih i svjetovnih žudnji. Svi oni koji zauzimaju mjesto na Gospodnjoj strani će, kao loze Istinskog Čokota, primati okrjepu i Čokot će ih poticati da donose plod. Oni će surađivati s Bogom u skladu sa svojim sposobnostima, preobražavat će se na Božju sliku živeći novim životom - životom svakodnevnog pokajanja pred Bogom i vjerom u Gospoda Isusa Krista.“ — *The Review and Herald*, 23. veljače 1897.

- c. Kada vjernik umire grijehu? 2. Korinćanima 5:14; Rimljanima 6:6. Kako on/ona mogu sačuvati ovo iskustvo? Rimljanima 6:11–13; 1. Korinćanima 15:31.

„Pavlovo posvećenje je uslijedilo kao plod neprekidne borbe sa samim sobom. On je rekao: 'Svakog dana umirem' (1. Kor 15:31). Njegova volja i njegove želje su svakog dana dolazile u sukob s dužnostima i voljom Božjom. Umjesto da se povodi za svojim sklonostima, on je vršio volju Božju, ma koliko time raspinjao svoju vlastitu prirodu.“ — *Svjedočanstvo*, br. 8, str. 313.

„Kad ste prilikom krštenja ustali iz vodenog groba, prznali ste da ste umrli grijehu, da je vaš život promijenjen – skriven sa Kristom u Bogu. Predstavili ste se kao oni koji su mrtvi grijehu i oslobođeni od svojih urođenih i stečenih sklonosti ka zlu. Prilikom tog svečanog obreda zavjetovali ste se pred Bogom da ćete ostati mrtvi grijehu. Vaša usta i vaš jezik trebaju biti posvećeni. Vi trebate govoriti o Božjoj dobroti i slaviti Njegovo sveto ime. Na taj način trebate postati velika pomoć i blagoslov za Zajednicu.“ — *Biblijski komentari* br. 7, str. 908.

3. POBJEDA OSIGURANA

- a. **Što uključuje umiranje grijehu i sebi? Rimljanima 6:15–18; Kološanima 3:1–5; 8–10.**
-
- b. **Kamo naše težnje trebaju biti usmjerene? Kološanima 3:2; Hebrejima 12:2.**
-

„Nebo će još uvijek biti dovoljno jeftino ako ga zadobijemo čak i stradanjem. Moramo se sve vrijeme odricati sebe, svakodnevno umirati sebi, gledati samo na Isusa i stalno imati pred očima Njegovu slavu.“ — *Rani spisi*, str. 67.

„Kad bi oni koji danas poučavaju Božju riječ više uzdizali Kristov križ, njihova bi služba bila mnogo uspješnija. Ako se grješnike navede da ozbiljno pogledaju na križ, ako dobiju cijelovitu predodžbu o raspetom Spasitelju, oni će shvatiti dubinu Božjeg milosrđa i grješnost grijeha.“ — *Djela apostola*, str. 209.

- c. **Koja sigurnost nam je dana kako bismo mogli uistinu pobijediti grijeh kroz Kristovu silu? Rimljanima 6:14; 1. Ivanova 5:4; 1. Korinćanima 15:57.**
-

„Mi se ne možemo svojom vlastitom snagom oduprijeti bučnom negodovanju naše pale naravi. Ovim će kanalom Sotona dovoditi kušnju na nas. Krist je znao da će neprijatelj doći svakom ljudskom biću kak bi iskoristio nasljedne slabosti i svojim lažnim nagovještajima uhvati o u zamku sve one čije povjerenje ne počiva u Bogu. Time što je prošao zemljom kojom čovjek mora proći, naš Gospodin nam je pripremio put pobjede. Nije Njegova volja da se nađemo u nepovoljnem položaju u sukobu sa Sotonom. On nas ne želi zastrašiti i obeshrabriti napadima zmije. 'Ali, ohrabrite se,' govori On, 'ja sam pobijedio svijet.' (Ivan 16:33).

Neka onaj koji se bori protiv sile apetita gleda na Spasitelja u pustinji kušanja. Neka Ga promatra u Njegovoj samrtnoj muci na križu kako uzvikuje: 'Žedan sam!' On je izdržao sve što i mi možemo podnijeti. Njegova je pobjeda naša.

Isus se oslanjao na mudrost i silu svog nebeskog Oca. On objavljuje: 'Gospod mi Jahve pomaže, zato se neću smesti...' (Izajia 50:7).“ — *Želja vjekova*, str. 122, 123.

4. ROBOVI GRIJEHU ILI ROBOVI PRAVEDNOSTI

a. Kako i mi možemo pobijediti kao što je Krist pobijedio? 2. Petrova 1:4.

„Jer se približuje knez ovoga svijeta,“ kaže Isus, ‘a on u meni nema ništa.’ (Ivan 14:30). U Njemu nije bilo ničega što bi odgovaralo Sotoninom vještom lukavstvu. On nije pristao na grijeh. Čak ni u mislima nije popuštao kušnji. Tako možemo i mi. Kristova je ljudska priroda bila sjedinjena s božanskom; bio je spremna za borbu Svetim Duhom koji je prebivao u Njemu. On je došao da nas učini dionicima božanske naravi. Dokle god smo vjerom sjedinjeni s Njim, grijeh više nema vlasti nad nama. Bog seže za rukom vjere u nama usmjeravajući je da se čvrsto uhvati za Kristovo božanstvo kako bismo mogli ostvariti savršenstvo karaktera.“ — Želja vjekova, str. 123.

„Nećemo li prihvati neprijateljstvo koje je Krist postavio između čovjeka i zmije?“ — *That I May Know Him*, str. 16.

b. Kako Pavao opisuje stanje čovjeka kad je on odvojen od Boga? Efezanima 2:1–3; Rimljanim 6:20, 21. Ali što se događa kad se predamo Kristu? Rimljanim 6:19, 22, 23.

„Sotona radi u djeci nepokornosti, imajući ne samo pristup njihovim umovima, već i djelujući preko njihovog utjecaja, svjesnog i nesvjesnog, na privlačenju drugih u istu nepokornost.“ — *Odabrane poruke*, knj. 1, str. 94.

„Kad se duša preda Kristu, nova sila zagospodari novim srcem. Nastaje promjena koju čovjek nikada ne može sam za sebe izvršiti. To je nadnaravno djelo, koje uvodi nadnaravni sastojak u čovjekovu narav. Duša koja se podčini Kristu postaje Njegova tvrđava, koju On drži u svijetu pobune i nastoji da nijedan drugi autoritet, osim Njegovog, ne bude u njoj priznat. Duša koju tako drže nebeske sile neosvojiva je za Sotoniće napade. Međutim, ako se ne podčinimo Kristovoj vlasti, nama će zagospodariti onaj koji je zao. Mi se moramo naći pod vlašću ili jedne ili druge velike sile koje su u sukobu za vrhovnu vlast u svijetu. Ne moramo svojevoljno izabrati službu carstva tame da bismo pali pod njegovu vlast. Dovoljno je samo da se zanemarimo povezati se s kraljevstvom svjetlosti. Ako ne surađujemo s nebeskim silama, Sotona će zauzeti srce i načiniti ga svojim prebivalištem.“ — Želja vjekova, str. 324.

5. DAR VJEĆNOG ŽIVOTA

- a. **Što je obećano onima koji ustraju u vjeri u Krista? Kološanima 1:21–23; Rimljanim 6:23 (drugi dio).**

„Kad položimo svoje povjerenje u Isusa Krista, radeći na pravednosti kroz poslušnost, Božji anđeli rade u našim srcima na pravednosti.“ — *Odabране poruke*, knj. 1, str. 94.

- b. **Kako je Krist definirao vječni život u Svojoj posredničkoj molitvi i pod kojim uvjetom je vječni život moguć? Ivan 17:3; 1. Ivanova 5:12, 13, 20.**

„[Ivan 17:3]. Ove riječi znače mnogo. Upoznati Boga možemo samo spoznajom Krista. Božji poziv upućen je svima koji slušaju ove riječi. To su riječi Božje i svi ih trebaju poslušati, jer će im po tim riječima biti suđeno. U spoznaji Krista, spasonosno je biti ozivljen duhovnom spoznajom, primjenom Njegovih riječi u praksi. Bez ovoga, sve drugo će biti uzaludno.“ — *The Signs of the Times*, 27. siječnja 1898.

„Znanje o Bogu izgrađuje takvu vrstu znanja koja je dugotrajna poput vječnosti.“ — *Fundamentals of Christian Education*, str. 392.

„Dok mi poznamo Krista na jedan način - kao Spasitelja svijeta, On je zapravo više od toga. Mi moramo imati osobno poznavanje i iskustva u Isusu Kristu, praktično znanje o Kristu, što On znači za nas i što mi značimo za Njega. Ovo je iskustvo koje svatko želi. Ipak, ja ne mogu imati ovo iskustvo umjesto nekoga od vas niti vi možete imati ovo iskustvo umjesto mene. Djelo koje treba biti učinjeno za svakoga od nas, treba biti učinjeno kroz djelovanje Svetog Božjeg Duha na ljudske umove i ljudska srca. Ljudsko srce mora biti očišćeno i posvećeno.“ — *This Day With God*, str. 213.

„Poznavati Boga znači voljeti Ga.“ — *Želja vjekova*, str. 22.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Dok Stvoritelj u meni stvara novo srce, što će se dogoditi s mojim prioritetima?
2. Kad imam novo srce, što će se dogoditi s načinom na koji govorim?
3. Što će se dogoditi ako konstantno usmjeravam svoje težnje prema Kristu?
4. Kakva je moja ljudska priroda bez Krista i što se mijenja kad u potpunosti svoju volju predam Kristu?
5. Zašto je za mene toliko važno da poznajem Isusa kao svog osobnog Prijatelja i Spasitelja?

Dar prve subote za socijalnu pomoć

„I odgovorivši, kralj će im reći: ‘Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste.’“ (Matej 25:40).

„Ovdje se Isus poistovjećuje sa svojim napačenim narodom. Upravo sam ja bio gladan i žedan. Upravo sam ja bio stranac. Upravo sam ja bio gol. Upravo sam ja bio bolestan. Upravo sam ja bio u zatvoru. Dok ste uživali u hrani na svojim bogato prostiritim stolovima, ja sam gladovao u onoj straćari ili u ulici u vašoj blizini. Kad ste preda mnom zatvorili vrata premda su vam lijepo namještene sobe bile prazne, ja nisam imao gdje glave zakloniti. Vaši su ormari bili puni odjeće koju ste mijenjali i na koju ste nepotrebno straćili novac, a mogli ste je dati potrebitima. Meni je nedostajala udobna odjeća. Dok ste vi uživali u zdravlju, ja sam bio bolestan. Mene je nesreća strpala u zatvor i vezala okovima, slamala mi duh, lišavala me slobode i nade dok ste vi uživali u slobodi. Na kakvo zajedništvo između sebe i svojih napačenih učenika Isus ovdje ukazuje? On dijeli njihovu sudbinu. Osobno se poistovjećuje sa svakim patnikom.“
— *Welfare Ministry*, str. 40.

Nažalost, mnogo naše braće i sestara širom svijeta su jedni od ovih malenih o kojima se govori u stihu. Osim onih koji se nalaze u područjima koja su uništena prirodnim katastrofama, epidemijama i pandemijama, mnogi žive u ekstremnom siromaštvu uzrokovanom građanskim ratovima, političkim sukobima i drugim stvarnim društvenim tragedijama zbog kojih postoje mnoga siročad i udovice. Odjel za dobrotвorni rad Generalne konferencije radi ne samo na zadovoljavanju osnovnih potrebna poput hrane, odjeće i zdravlja, nego i na pronalasku alternativnih izvora prihoda – poticanjem malih zajedničkih obrta, farmi, pekarnica, a također i gradnjom škola te kupovinom poljoprivrednih dodataka i sjemensa – sve s ciljem poticanja pronalaženja načina za neovisan samostalan život bez potrebe za vanjskom pomoći. Ovo je velik izazov, ali vjerujemo u Božju pomoći i finansijsku podršku braće i sestara širom svijeta. Danas, dok prilažemo ovaj dar, prisjetimo se da služimo „jednom od ove moje najmanje braće“. Pozivamo vas da budete velikodušni i nesebični; nužno je žrtvovati se. Darujmo najbolje od sebe u ovu svrhu, kako bismo kad se susretnemo sa svojim Spasiteljem i mi mogli biti među onima koji će imati radost da čuju riječi: „To meni učiniste“!

Generalna konferencija, Odjel za dobrotвorni rad

Od ropstva do uspjeha

UPAMTITE STIH: „Jer što je bilo nemoguće Zakonu, u čemu je po tijelu bio nemoćan, Bog je učinio poslavši Sina svojega u obliju grješnoga tijela, te za griješ osudio griješ u tijelu da se pravednost Zakona ispuni u nama koji ne hodimo po tijelu, nego po Duhu.“ Rimljanima 8:3, 4.

„Kršćanski život nije preinačavanje ili poboljšavanje staroga, već preobražaj naravi. To znači umiranje svome 'ja' i grijehu i potpuno novi život.“ — Želja vjekova, str. 172.

Predlažemo da pročitate: *Biblijski komentari br. 6, str. 1076–1078.*

Nedjelja

30. siječnja

1. ILUSTRACIJA

- a. U kakvom je stanju bio drevni Izrael kad je pokušao vršiti Božji zakon svojom vlastitom snagom? Rimljanima 10:1–3.

„Ljudi nisu shvaćali grješnost svojih srca i da je bez Krista njima nemoguće držati Božji zakon“ — Patrijarsi i proroci, str. 371, 372.

- b. Koju praktičnu ilustraciju je Pavao koristio kako bi objasnio odnos između čovječanstva i Božjeg moralnog zakona te na koji način mi možemo biti mrtvi za osudu zakona? Rimljanima 7:1–4.
-

„Skrenite svoj pogled s nesavršenosti drugih i usmjerite ga čvrsto na Krista. S pokajničkim srcem proučavajte Njegov život i karakter. Ne samo što trebate biti više prosvijećeni, nego trebate i požuriti kako biste mogli vidjeti svadbu koja je pred vama, jesti i pitи tijelo i krv Božjeg Sina, Njegovu Riječ. Time što ćete okusiti dobru Riječ života hraneći se Kruhom života, moći ćete vidjeti silu svijeta koji treba doći i bit ćete obnovljeni u Kristu Isusu.“ — This Day With God, str. 46.

2. PAVAO JE UMRO, A NE ZAKON

a. Koja je glavna svrha moralnog zakona? Rimljanima 7:7–9.

„(Rimljanima 7:7-9). Tada je [Pavao] shvatio svu odvratnost grijeha; a njegovog samopouzdanja i isticanja nestalo je. On je postao smjeran. Nije više sebi pripisivao nikakve zasluge dobrote i pobožnosti. Prestao je o sebi misliti više nego što treba misliti, a svu slavu i čast pripisivao je Bogu. Nije više slavoljubivo čeznuo za veličinom. Prestao je težiti za osvetom, i nije više bio tako osjetljiv na prijekore, osudu, zapostavljanje i prijezir. Nije više tražio zemaljska prijateljstva, položaj i časti. Nije potiskivao druge da bi uzdigao sebe. Postao je plemenit, pristupačan, krotak i smjeran u srcu, jer se naučio u školi Kristovoj. Govorio je o Kristu i Njegovoj ljubavi, i sve više je postajao sličan Njemu. Sve svoje energije, posvetio je privodenju duša Kristu. Kad je zbog svog nesebičnog rada na spašavanju duša zapadao u nevolje, on se saginjaо u molitvi, a njegova ljubav prema njima postajala je još veća. Njegov život je bio skriven s Kristom u Bogu, i on je volio Isusa svim žarom svoje vatrene prirode. Svaka crkva bila mu je draga, svaki član bio je predmet njegovog interesiranja, jer je na svaku dušu gledao kao na blago steceno krvlju Kristovom.“ — *Biblijski komentari* br. 6, str. 1076.

b. Opišite Pavlovo ranije iskustvo s Božjim zakonom. Rimljanima 7:10–12.

„Iznoseći svoje iskustvo, Pavao prikazuje značajnu istinu u pogledu djela koje se treba da ostvariti u procesu obraćenja. On kaže: 'Ja sam nekoć živio bez zakona' – nije se osjećao osuđenim; 'ali kad je došla zapovijed', kad je zakon Božji probudio njegovu savjest, 'grijeh oživje. Ja pak umrijeh'. Tada je video sebe kao grješnika koji je po božanskom zakonu osuđen. Uočite da je Pavao taj koji je umro, a ne zakon.“ — *Biblijski komentari*, br. 6, str. 1076.

c. Objasnite sukob između zakona i grješnika. Rimljanima 7:13–17.

d. Opišite borbu između tjelesnog uma koje teži svojoj vlastitoj pravednosti. Rimljanima 7:18–21.

3. JEDINI IZLAZ

- a. **Na koji način pokajani vjernik gleda na Božji moralni zakon? Rimljanima 7:22. S druge strane, što on shvaća o samome sebi? Rimljanima 7:23.**

„Onaj koji pokušava dosegnuti Nebo svojim vlastitim djelima, držanjem Zakona, pokušava nemoguće. Nema sigurnosti za onoga koji posjeduje samo legalističku religiju, obliče pobožnosti.“ — *Želja vjekova*, str. 172.

- b. **Što je Pavao tužno zaključio o svojem duhovnom stanju te na koji način je ovaj zaključak odjekivao i kod ranih adventističkih vjernika? Rimljanima 7:24.**

„Grješnici su osjećali buđenje savjesti. 'Svjetlo istinito, koje rasvjetljuje svakoga čovjeka, dođe na ovaj svijet'; ono je rasvijetlilo skrivenе odaje njihovih duša i otkrilo skrivena djela tame. Duboka im je žalost obuzela misli i srca. Osvjedočili su se o svome grijehu te stekli uvjerenje o pravdi i суду koji dolazi. Shvatili su Jahvinu pravednost i obuzeo ih je strah što će se morati u svojoj krivnji i nečistoći pojavitи pred Onim koji ispituje srca. U duševnom strahu uzviknuli su: 'Tko će me izbaviti od ovoga smrtonosnoga tijela?'.“ — *Velika borba*, str. 461.

- c. **Gdje jedino možemo pronaći nadu? Rimljanima 7:25 (prvi dio). Ipak, čemu teži naš prirodni, ljudski način razmišljanja i zašto se on mora drastično promijeniti? Rimljanima 7:25 (drugi dio); Izaja 55:7.**

„Mi umom služimo Božjem zakonu, ali je um mnogih služio svijetu. I dok je njihov um bio zaokupljen zemaljskim stvarima i služenju sebi, oni nisu mogli služiti Božjem zakonu.“ — *Svjedočanstvo*, br. 1, str. 150.

„Mi moramo shvatiti koliko je nužno da naše "ja" umre. Ako raspnemo svoje "ja", naše duše će biti u prednosti. Preklinjem one koji tvrde da su kršćani da umru sebi kako bi mogli biti osnaženi novim životom kroz silu Svetoga Duha. Sotona djeluje pomoću svih prijevara nepravednosti u onima koji propadaju. Svakodnevno nam je potrebna Božja sila koja preobražava, u suprotnom nećemo moći hoditi Kristovim stopama. Kad je um prosvijetljen u pogledu toga što znači čistoća i posvećenje te kad srce odgovori na pozive Svetog Duha, rezultat će biti svakodnevno preobražavanje.“ — *The Upward Look*, str. 269.

4. SADA, NEMA OSUDE

- a. Nakon potpune, bezuvjetne predaje uma Kristu, što je Pavao, jednako kao i rani adventisti, na kraju mogao izjaviti? Rimljanima 8:1, 2.
-

„Kad im je otkriven križ na Golgoti sa svojom neizmjernom žrtvom za grijeha čovječanstva, uvidjeli su da samo Kristove zasluge mogu ukloniti njihove prijestupe, samo one mogu izmiriti čovjeka s Bogom. Vjerom i poniznošću prihvatali su Božje Janje koje uzima grijeha svijeta. Isusovom krvlju dobili su 'oproštenje prošlih grijeha'. — *Velika borba*, str. 461.

„Premda će život kršćanina biti obilježen poniznošću, ne treba biti obilježen tugom ili samopodcjenvanjem. Svatko može živjeti tako da bude ugodan Bogu i da ga On može blagosloviti. Naš nebeski Otac ne želi da zauvijek ostanemo pod osudom i tamom. Nije dokaz prave poniznosti hodati pognute glave i srca ispunjena mislima o sebi. Možemo poći Isusu i biti očišćeni, a potom stati pred Zakon bez srama i kajanja. (Rimljanima 8:1).“ — *Velika borba*, str. 477.

- b. Gdje možemo pronaći slobodu od grijeha i kako je Pavao pronašao izbavljenje od „grješnih strasti“? Rimljanima 8:3; usporedi 7:5 i 8:2.
-

„Ista sila uskrsnuća daje život dušama koje su 'mrtve zbog svojih prekršaja i grijeha'. (Efežanima 2:1). Taj duh života u Isusu Kristu, 'sila Njegova uskrsnuća', oslobođa ljude 'od zakona grijeha i smrti'. (Filipljanima 3:10; Rimljanima 8:2) Nadmoć zla je srušena i duša se vjerom čuva od grijeha. Onaj koji svoje srce otvara Kristovom duhu postaje dioničar u toj moćnoj sili koja će njegovo tijelo podići iz groba.“ — *Želja vjekova*, str. 209, 210.

„Ne smijemo misliti da će nas naše vlastite vrline i zasluge spasiti; Kristova milost naša je jedina nada za spasenje. (...) Kada u potpunosti budemo vjerovali Bogu, kad se budemo pouzdali u zasluge Isusa kao Spasitelja koji opršta grijeha, primit ćemo svu pomoć koju možemo poželjeti.“ — *Faith and Works*, str. 36.

„Postoji potreba za ljudima koji će voljeti Boga, koji se neće zadovoljiti zakržljalom, zaostalom religijom, nego koji će uvijek primati nove zalihe milosti, duhovnosti i energije, izvršavajući Božje zapovijedi.“ — *The Review and Herald*, 19. June, 1888.

5. TIJELO PROTIV DUHA

a. Što biraju oni koji su „nanovo rođeni“? Rimljanima 8:4–9.

„Niske strasti imaju svoje sjedište u tijelu i djeluju preko njega. Izrazi 'tijelo' ili 'tjelesan' ili 'tjelesne strasti' odnose se na nižu, pokvarenu prirodu. Tijelo samo po sebi ne može djelovati protivno Božjoj volji. Imamo zapovijed da razapnemo tijelo sa njegovim slastima i željama. Kako ćemo to učiniti? Hoćemo li nanijeti bol tijelu? Ne, trebamo uništiti želju za grijehom. Moramo izbaciti svaku iskvarenu misao i pokoriti svoj razum Isusu Kristu. Sve tjelesne sklonosti moraju se podvrgnuti višim silama duše. Božja ljubav mora imati punu vlast nad nama. Krist sam mora sjediti na prijestolju našeg srca. Svoje tijelo moramo smatrati Njegovom otkupljenom svojinom. Udovi tijela moraju postati oruđa pravde.“ — *Temelji sretnog doma*, str. 127, 128.

b. Kakvo je naše duhovno stanje ako nas vodi Sveti Duh? Rimljanima 8:10–14; 1. Ivanova 4:7.

„Naša ograničena volja mora se pokoriti volji Beskrajnoga; ljudska volja mora se stopiti s božanskom. Tada će nam pomoći Sveti Duh i svaka će pobjeda dovoditi do vraćanja Božjeg otkupljenog vlasništva, do obnavljanja Njegovog obličja u duši.“ — *Naše visoko zvanje*, str. 153.

„Krist ne utemeljuje čovjekovo spasenje na njegovim tvrdnjama da vjeruje, nego na vjeri koja se vidi u pravednim djelima. Od Kristovih sljedbenika se očekuje da čine, a ne samo da govore. Karakter se izgrađuje upravo djelima. (Rimljanima 8:14). Sinovi Božji su oni koje vodi Duh, a ne oni čija su srca dirnuta Duhom, ne oni koji se samo ponekad pokoravaju Njegovoj sili.“ — *Misli s Gore blagoslova*, str. 149, 150.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Što znači biti „vjenčan“ s Kristom?
2. Što se događa kad pokušavamo slijediti Božji zakon vlastitom snagom?
3. Kamo trebamo usmjeriti naš um kad želimo slijediti Krista?
4. Koje dobre vijesti su objavljene na početku 8. poglavlja poslanice Rimljanima?
5. Kako mi trebamo nastaviti rasti u iskustvu koje je pokazano u Rimljanima, 8. poglavljiju?

Pobjeda kroz povjerenje

UPAMTITE STIH: „Ta ne primiste duha robovanja da se opet bojite, nego primiste Duha posinjenja u kojem vićemo: 'Abba! Oče!'“ Rimljanima 8:15.

„Samo Kristovo evanđelje može spasiti grješnika od grijeha i prokletstva. On se mora pokajati pred Bogom čiji je Zakon prestupio te pokazati čvrstu vjeru u Krista kao veliku žrtvu pomirnicu. Time dobiva 'oproštenje predašnjih grijeha' i postaje sudionikom božanske prirode.“ — Velika borba, str. 468.

Predlažemo da pročitate: *Rimljanima 8:15–39; Odabране poruke, knj. 1, str. 331–339.*

Nedjelja

6. veljače

1. BOŽJA DJECA

- a. **Kada i kako mi, koji smo po prirodi „djeca gnjeva“ (Efežanima 2:3), postajemo djeca Božja? Ivan 1:12, 13; Rimljanima 8:15.**

„Darovan je najdragocjeniji Dar koji je nebo moglo dati kako bi Bog ostao 'pravedan i opravdao onoga koji je od vjere Isusove.' Zahvaljujući upravo tom Daru ljudi su uzdignuti iz propasti i uniženosti izazvane grijehom, kako bi ponovo postala Božja djeca. Tako, kaže apostol: 'primiste Duha posinjenja, kojim vapimo: Abba, Oče!'“ — *Svjedočanstvo*, br. 5, str. 739.

„Ovim jednostavnim djelom vjerovanja Bogu, Sveti Duh je začeo novi život u vašem srcu. Vi ste se kao dijete rodili u Božjoj obitelji, i On vas ljubi kao što ljubi svoga Sina.“ — *Put Kristu*, str. 52.

- b. **Nakon što smo posvojeni kao Božja djeca, kakvo treba biti naše iskustvo? Galaćanima 5:16; Kološanima 2:6.**

„Sada, kad ste se predali Isusu, ne povlačite se, ne odlazite od njega, već govorite iz dana u dan: 'Ja sam Kristov; ja sam se predao Njemu!' Molite Ga da vam da svoga Duha i da vas podržava svojom milošću. I kao što ste, dajući sebe Bogu i vjerujući u Njega, postali Njegovo dijete, tako morate i živjeti u Njemu.“ — *Put Kristu*, str. 52.

2. KARAKTERISTIKE BOŽJE DJECE

- a. **Kako Biblija opisuje istinsku Božju djecu? 1. Ivanova 3:1–3;1. Petrova 1:13–16.**
-

„Apostol [Pavao] je vjernike nastojao poučiti koliko je važno sačuvati um od bavljenja zabranjenim predmetima i svoju snagu ne trošiti na ono što je beznačajno. Oni koji ne žele upasti u Sotonine zamke moraju čuvati pristupe duši; moraju izbjegavati čitanje, gledanje i slušanje onoga što navodi na nečiste misli“ — *Djela apostola*, str. 518.

- b. **Koji plodovi trebaju biti otkriveni u životu Božje djece? Galaćanima 5:22, 23; Rimljanim 8:16, 17.**
-

„U životu koji je usredotočen na sebe ne može biti rasta ni ploda. Ako ste prihvatali Krista kao svog osobnog Spasitelja, morate zaboraviti na sebe i nastojati pomoći drugima. Govorite o Kristovoj ljubavi, o Njegovoj dobroti. Izvršite svaku dužnost koja se postavlja pred vas. Neka vam na srcu leži dobrobit ljudskih duša i svim silama radite na spašavanju izgubljenih. Kad primite Kristov Duh - Duh nesebične ljubavi i rada za druge - rastit ćete i donositi plod. U vašem će karakteru sazrjeti će plodovi Duha. Vaša će vjera rasti, uvjerenje će postajati sve dublje, ljubav sve savršenija. Sve više ćete odsjajivati Kristov čist, plemenit i mio lik.

Krist čezne da se otkrije u svojoj crkvi. Kad se Kristov karakter bude savršeno odražavao u Njegovom narodu, tada će On doći po njih i priznati ih kao svoje.“ — *Kristove priče*, str. 67–69.

- c. **Kako Pavao objašnjava plod Duha – čistu nesebičnu ljubav poznatu kao milosrđe? 1. Korinćanima 13:4–8.**
-

„Ljubav se 'ne raduje nepravdi, a raduje se istini. Sve ispričava, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi'. Takva ljubav 'nikada ne prestaje'. Ona nikad ne gubi svoju vrijednost; nebeska je osobina. Onaj tko je posjeduje, unijet će je kao skupocjeno blago kroz vrata Božjeg grada.“ — *Djela apostola*, str. 319.

3. VOĐENI I OSNAŽENI SVETIM DUHOM

a. Što Sveti Duh čini za Božju djecu? Rimljanima 8:26, 27.

„Krist - naš Posrednik i Sveti Duh neprestano posreduju u korist čovjeka, ali Duh se ne moli za nas kao što to čini Krist koji prinosi svoju krv, prolivenu od postanka svijeta; Duh radi u našim srcima, potičući na molitve i kajanje, slavljenje i zahvalnost. Zahvalnost koja silazi s naših usana posljedica je Duha koji svira na žicama duše prizivajući sveta sjećanja, budeći glazbu srca.

Vjerske službe, molitve, slavljenje, pokajnička priznanja grijeha, uzdižu se od istinskih vjernika poput tamjana do nebeskog svetišta, no budući da prolaze kroz iskvarene ljudske kanale, toliko su okaljani da pred Bogom ne mogu imati nikakvu vrijednost ako ne budu očišćeni krvlju. Ne uzdižu se u besprijeckornoj čistoći, i ako ih Posrednik, koji se nalazi s desne strane Bogu, ne očisti i ne iznese u svojoj pravednosti, ne mogu biti prihvatljivi Bogu. Sav tamjan iz zemaljskih svetišta mora biti obogaćen kapljama Kristove krvi koja čisti. On pred Ocem drži kadionicu vlastitih zasluga u kojoj nema nikakve mrlje zemaljske pokvarenosti. U tu kadionicu On sakuplja molitve, slavljenje i priznanja svojeg naroda, te s njima stapa vlastitu besprijeckornu pravednost. Tada se tamjan, mirisan od zasluga Kristove žrtve pomirnice, uzdiže pred Bogom savršeno i u potpunosti prihvatljiv. Tada dobivamo natrag milostive odgovore.

O, kada bi svi uvidjeli kako se sve mora staviti na gorući plamen Kristove pravednosti, u poslušnosti, pokajanju, slavljenju i zahvaljivanju. Miris te pravednosti uzdiže se poput oblaka oko priestolja milosti.” — *Odabране poruke*, knj. 1, str. 344.

b. Ako održavano stalnu povezanost sa Kristom, što On obećava da će učiniti za nas? Filipljanima 1:6; 1. Ivanova 2:1.

„Mi ćemo često morati padati pred Isusove noge i plakati zbog svojih nedostataka i pogrešaka, ali se ne smijemo obeshrabriti! Čak i ako nas je neprijatelj nadvladao, Bog nas ne odbacuje, ne zaboravlja i ne odbija! Ne! Krist se nalazi s desne strane Boga, koji se i sam zauzima za nas.” — *Put Kristu*, str. 64.

4. BOŽJI CILJ ZA NJEGOVU DJECU

- a. **Kako Božja mudra providnost vodi sve vezano za Njegovu djecu? Rimljanima 8:28.**
-

„Otat je uvijek bio uz Krista. Snalazilo Ga je samo ono što je Beskrajna Ljubav dopuštala za blagoslov svijetu. U tome je bio izvor Njegove, ali u tome je izvor i naše utjehe. Tko je ispunjen Kristovim Duhom, prebiva u Kristu. Udarac namijenjen njemu pada na Spasitelja koji ga sa svih strana štiti svojom nazočnošću. Sve što dolazi na njega, dolazi na Krista. On se ne treba braniti od zla, jer je Krist njegova obrana. Ništa ga ne može dotaknuti ako Gospodin ne dopusti, a 'Bog čini da sve pridonosi dobru onih koji Ga ljube'. (Rimljanima 8:28).“ — *Misli s Gore blagoslova*, str. 71.

„Proučavajte Josipov i Danielov život. Bog nije sprečavao zavjere ljudi koji su im željeli zlo; ali je učinio da je sve to bilo na dobro Njegovih slugu, koji su i usred kušnji i sukoba sačuvali svoju vjernost i odanost Bogu.“ — *Zdravlje i sreća*, str. 487.

- b. **Iako Bog zna budućnost svakoga, što On predodređuje u životima Svoje djece? Rimljanima 8:29; Ivan 1:12.**
-

„Predivne mogućnosti su pružene svakome tko ima vjeru u Kristu. Ne postoje nikakvi zidovi koji mogu spriječiti ijednu dušu da se spasi. Predestinacija [predodređenje] ili izbor o kojima Bog govori, uključuje sve koji žele prihvati Krista kao osobnog Spasitelja, koji žele biti vjerni i u potpunosti poslušni svim Božjim zapovijedima. Ovo je učinkovito spasenje posebnih ljudi koje je Bog izabrao. Svi koji žele biti spašeni Kristovim zaslugama su izabrani od Boga. Oni koji su poslušni su i predodređeni od postanka svijeta.“ — *The Gospel Herald*, 11. lipnja 1902.

- c. **Objasnite korake ovog procesa koji se čini za nas. Rimljanima 8:30.**
-

„Poziv i opravdanje nisu ista stvar. Poziv je privlačenje grješnika Kristu, i to je djelo koje vrši Sveti Duh u srcu, osvjeđujući ga o grijehu i pozivajući ga na pokajanje.“ — *Odabране poruke*, knj. 1, str. 390.

5. PJESMA POBJEDE

- a. Kako nam Božja riječ jamči pobjedu i kako je to postalo moguće? Rimljanima 8:31, 32.
-
- b. Što Bog čini za nas kad smo povezani s Njim? Rimljanima 8:33–39.
-

„U nebeskim dvorovima Krist moli za svoju Crkvu – moli za one za koje je svojom krvlju platio cijenu otkupa. Djelotvornost Njegove žrtve ne mogu umanjiti nikakva razdoblja ni stoljeća. Niti nas život niti smrt, ili visina ili dubina ne mogu odvojiti od ljubavi Božje u Kristu Isusu; ne zato što se mi tako čvrsto držimo Njega, već zato što On nas drži tako čvrsto. Kad bi spasenje ovisilo o našim vlastitim naporima, ne bismo se mogli spasiti; ali ono ovisi o Onome koji stoji iza svih obećanja. Možda se čini da Ga se držimo nedovoljno čvrsto, ali On nas voli ljubavlju starijeg brata; dokle god čuvamo zajednicu s Njim, nitko nas ne može išcupati iz Njegovih ruku.“ — *Djela apostola*, str. 552, 553.

„Kad je Krist uzeo čovjekovu prirodu, povezao se s ljudskim rodom vezom ljubavi koju nikakva sila, osim čovjeka samog, nikada neće moći raskinuti. Sotona će nam stalno podmetati svoje mamce kako bi nas naveo da prekinemo tu vezu — da se namjerno odvojimo od Krista. Upravo nam je tu neophodno da stražimo, da se trudimo, da se molimo kako nas ništa ne bi navelo da izaberemo drugog gospodara; jer to uvijek ovisi o našoj slobodnoj volji. Ali, neka naše oči uvijek gledaju Krista i On će nas sačuvati. Gledajući Isusa, mi smo sigurni. Ništa nas ne može istrgnuti iz Njegove ruke. Gledajući stalno Njega, 'mi se preobražavamo u to isto obliće iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha'. (2. Korinćanima 3:18).“ — *Put Kristu*, str. 72.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Kad smo posvojeni u Božju obitelj, koja promjena se događa?
2. Opišite karakteristične plodove posvojenja u Njegovu obitelj.
3. Objasnite postupke koje tri božanske osobe sada čine umjesto nas.
4. Zašto ne trebamo biti zabrinuti kad se susretнемo s neočekivanim poteškoćama?
5. Što se događa ako držimo naše oči usmjerene na Isusa?

Cijeniti našu priliku

UPAMTITE STIH: „Što ćemo dakle reći? Da u Boga ima nepravde? Nipošto!” Rimljanima 9:14.

„Uvjeti za dobivanje milosrđa od Boga jednostavnici su i razumni. Da bi nam bilo oprošteno, Gospodin od nas ne zahtijeva da učinimo nešto bolno. Ne moramo odlaziti na duga i zamorna hodočašća ili vršiti bolne pokore kako bismo preporučili svoje duše Bogu ili okajali prijestupe. Onaj tko ‘ih priznaje i ostavlja, zadobit će milosrđe’. (Izreke 28:13).” — Djela apostola, str. 552.

Predlažemo da pročitate: *Patrijarsi i proroci*, str. 207, 208; *Svjedočanstvo*, br. 5, str. 119, 120.

Nedjelja

13. veljače

1. PODIJELJENI NAROD

a. Opišite težnju koju je Pavao imao za spasenje svog naroda i koji su razlozi stajali iza toga. Rimljanima 9:1–5.

„Nije to bila obična želja. Apostol je stalno molio Boga da radi u prilog Izraelaca koji u Isusu iz Nazareta nisu prepoznali obećanog Mesiju.

Židovi su bili Božji izabrani narod preko kojeg je namjeravao blagosloviti cijeli ljudski rod. Bog je među njima podignuo mnoge proroke. Oni su prorekli dolazak Otkupitelja koji će biti odbačen i ubijen od onih koji su Ga prvi trebali prepoznati kao Obećanoga.” — Djela apostola, str. 374.

b. Od nastanka hebrejskog naroda, što je Bog uvijek uočavao da postoji među njima? Rimljanima 9:6–8.

2. STARI HRAM

- a. **Što trebamo naučiti iz Božje poruke Rebeki o budućnosti njenih još nerođenih blizanaca? Rimljanima 9:10–12; Postanak 25:22, 23.**

„Bog nije donio proizvoljnu odluku kojom je Ezav bio lišen blagoslova spasenja. Dar Njegove milosti u Kristu je besplatan za sve. Nema predestinacije, osim osobne odluke zbog koje svatko može propasti. Bog je u svojoj Riječi iznio uvjete pod kojima će svaka duša moći biti određena na vječni život – poslušnošću njegovim zapovijedima, vjerom u Krista. Bog je odabrao karakter u skladu sa svojim Zakonom i jednako tako će svi koji dosegnu ovo mjerilo ući u nebesko kraljevstvo slave.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 207.

- b. **U pogledu prava prvorodstva, što je bila čežnja Ezava, prvorodenog, a što Jakova, drugog sina? Postanak 25:29–34; Hebrejima 12:16, 17.**

„Ezav, kao najstariji, je imao pravo prvorodstva. Ali Ezav nije ljubio pobožnost i nije imao sklonosti prema vjerskom životu. Zahtjeve koji su dolazili s duhovnim prvorodstvom smatrao je nepoželjnim, čak i mrskim ograničenjima. Božji Zakon, koji je bio uvjet božanskog saveza s Abrahamom, Ezav je smatrao ropskim jarmom. Sklon samozadovoljstvu, on ni za čim nije toliko težio kao za slobodom da čini ono što želi. Sreća je za njega bila u moći i bogatstvu, slavlju i uživanju. Uživao je u neograničenoj slobodi divljeg, skitničkog života.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 178.

„[Ezav] se odvojio od Božjeg naroda svojom vlastitom odlukom. Jakov je izabrao nasleđe vjere.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 208.

„Jakov je od svoje majke saznao o božanskom nagovještaju da bi prvorodstvo trebalo pripasti njemu i to ga je ispunilo neizrecivom željom za prednostima što ih je ono donosilo. On nije težio za očevim bogatstvom, već je predmet njegove čežnje bilo duhovno prvorodstvo. Razgovarati s Bogom kao pravedni Abraham, prinositi žrtve pomirenja za svoju obitelj, biti praočac izabranog naroda i obećanog Mesije, naslijediti vječno blago obuhvaćeno blagoslovom Saveza – to su bile prednosti i čast koje su zapalile njegove najdublje čežnje. Njegov je um uvijek gledao u budućnost, pokušavajući razumjeti nevidljive blagoslove.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 178, 179.

3. PRAVEDAN I SUOSJEĆAJAN

- a. Što otkriva Božju pravdu u postupanju prema Jakovu? Rimljanima 9:13, 14.
-

„Bog nije donio proizvoljnu odluku kojom je Ezav bio lišen blagoslova spasenja. Dar Njegove milosti u Kristu je besplatan za sve. Nema predestinacije, osim osobne odluke zbog koje svatko može propasti. Bog je u svojoj Riječi iznio uvjete pod kojima će svaka duša moći biti određena na vječni život – poslušnošću njegovim zapovijedima, vjerom u Krista. Bog je odabrao karakter u skladu sa svojim Zakonom i svi koji dosegnu ovo mjerilo uči će u nebesko kraljevstvo slave. Sam je Krist rekao: 'Tko vjeruje u Sina, imat će život vječni; a tko ne vjeruje Sinu, neće vidjeti života.' (Ivan 3:36). ‘Neće svaki koji mi govori: Gospodine, Gospodine! uči u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju Oca mojega koji je na nebesima.’ (Matej 7:21).

A u Otkrivenju On kaže: 'Blago onima koji peru svoje haljine tako da dobiju pravo na stablo života i da mognu uči u grad na vratu!' (Otk 22:14). Ovo je jedina odluka iznesena u Božjoj Riječi u vezi s konačnim spasenjem čovjeka.

Izabrana je svaka duša koja gradi svoje spasenje sa strahom i drhtanjem. Izabran je onaj koji će obući oklop i boriti se u dobroj borbi vjere. Izabran je onaj koji straži s molitvom, koji proučava Svetu pismo i bježi od kušnji. Izabran je onaj koji ima ustajnu vjeru, i koji je poslušan svakoj riječi koja izlazi iz Božjih usta. Plan otkupljenja je besplatan za sve, a u plodovima otkupljenja uživat će oni koji su se pokorili ovim uvjetima.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 207, 208.

- b. Koji bezvremenski princip je Bog otkrio Mojsiju o Svojem suosjećanju? Izlazak 34:5–7; Rimljanima 9:15, 16.
-

„O Bogu ne trebamo razmišljati kao o sucu koji jedva čeka da nam izrekne kaznu. On mrzi grijeh; ali je iz ljubavi prema grješniku dao i samog Sebe, u licu Isusa Krista, da svi oni koji to žele mogu biti spašeni i vječno blagoslovjeni u kraljevstvu slave.

Gospod Sam objavljuje Svoj karakter kojeg Sotona zlobno želi prikazati na pogrešan način. (Izlazak 34:6,7).“ — *Svjedočanstvo*, br. 5, str. 633.

4. FARAOON

- a. **Što svi trebaju naučiti iz propasti koju je Faraonu donio njegov stav kad mu je Mojsije predstavio božansku naredbu da pusti Izrael iz ropstva ? Rimljanima 9:17; Izlazak 5:1, 2.**
-
- b. **Zašto je Faraonovo srce postajalo sve tvrđe i tvrđe te na koji način je ovo upozorenje za sve? Izlazak 7:3, 4; Hebrejima 4:7.**
-

„Bog ne uništava ni jednog čovjeka. Svatko tko propadne sam sebe je uništio. Svatko tko guši glas savjesti, sije sjeme nevjerstva, a ono će donijeti sigurnu žetvu. Odbacujući prvu Božju opomenu, faraon je posijao sjeme tvrdokornosti i prkosa, a to je i pozeo. Nije ga Bog natjerao na nevjerstvo; sjeme nevjerovanja, koje je sam posijao, donijelo je i takvu žetvu. Ustrajao je u svojoj tvrdokornosti sve dok mu zemlja nije bila posve opustošena, dok nije ugledao hladno, mrtvo tijelo svog prvorodenca i svih prvorodenaca u svojoj obitelji i u svim obiteljima u svom carstvu, sve dok more nije progutalo njegove konje, bojna kola i ratnike. Faraonova povijest potvrđuje strašnu istinitost riječi: 'Što tko sije, to će i žeti.' (Galaćanima 6:7). Kad bi ljudi to shvatili, pazili bi kakvo sjeme siju.“ — *Kristove priče*, str. 84, 85.

„Utjecaj nadnaravne sile nije otvrdnuo kraljevo srce. Bog je faraonu dao najupečatljivije dokaze o božanskoj sili, ali monarh je tvrdoglav odbacivao upozorenja svjetlosti. Svaki prikaz beskonačne mudrosti koji je on odbio, učinio ga je još odlučnijim u njegovoj pobuni. Sjeme pobune što ga je posijao kad je odbio prvo čudo donijelo je plodove. Dok je nastavio hoditi vlastitim putem i postajao sve tvrdoglaviji, njegovo je srce postajalo sve tvrđe, dok nije bio pozvan da promatra hladno, mrtvo lice prvorodenca.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 268.

„To isto što je našlo mjesta u faraonovom srcu nalazi mjesta u svakoj duši koja zanemari pruženu svjetlost i ne prihvati bez odlaganja njene blistave zrake. Bog ne uništava nikoga. Grješnik sam sebe uništava svojom nepokornošću. Kad netko jednom odbije poslušati poziv, opomenu ili ukor Svetog Duha, njegova savjest je označena takvim stavom i drugi put će mu biti još teže da prihvati savjet ili opomenu. I to tako sa svakim ponavljanjem biva sve teže.“ — *Svjedočanstvo*, br. 5, str. 120.

5. SAD JE VRIJEME ODLUKE

- a. Kako Pismo iznosi ozbiljnu stvarnost s kojom je suočen svaki smrtnik? Rimljanima 9:18–20.
-

„Sada je vrijeme da se pripremite i budete spremni jer je strašna proba pred vratima, a bez svetosti niko neće vidjeti Boga. Nemojte reći: Moj je put sakriven od Gospoda i Bog ništa ne zna o mojim putevima. Možda još nije kasno. Pokajte se dok možete. Čak ako pored vašeg imena bude napisano — oprošteno, pretrpjete ćete težak gubitak jer će na vašoj duši ostati trajni ožiljci.

Oh, kako se samo netko tko je imao svjetlost istine, slavno vidjelo darovano od Boga, može suprotstavljati Božjim djelima i sudovima, grijšeći protiv Njega i čineći baš ono što im Bog u svojoj riječi zabranjuje? Kako je Sotoni uspjelo da ih toliko zaslijepi da u lice vrijeđaju Boga i svjesno grijšeći prljaju svoju dušu? Apostol kaže: 'Jer smo gledanje i svijetu i anđelima i ljudima.' Hoće li ovi grješnici — ili da ih nazovem licemjerima — na Sionu zapitati: 'Na koji sam to ja način gledanje svijetu, anđelima i ljudima?' To možete odgovoriti sami себи: svojom zloupotrebotom svjetlosti, prednosti i milosti koje mi je Bog dao, neprikladnim djelima koja kvare i prljaju dušu. Dok tvrdim da vjerujem Bogu, isključujem li Ga istovremeno iz svojih misli i zamjenjujem nekim idolom? Navodim li svojim primjerom druge da grijeh shvaćaju olako?“

— *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 447.

- b. Koja slika treba uvijek ostati jasna u našim umovima? Rimljanima 9:21–23.
-
-

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Kako znamo da krvno nasljeđe ne može jamčiti spasenje?
2. Zašto je Bog imao bolje mišljenje o Jakovu, nego o Ezavu?
3. Što me iskustva Jakova i Mojsija mogu naučiti o Bogu?
4. Kako ja mogu izbjegići korake prema duhovnom samoubojstvu koje je izabrao Faraon?
5. Kako odluke i izbore koje činim sada utječu na moju vječnu sudbinu?

Svemoć Svemogućega

UPAMTITE STIH: „Izaija pak više o Izraelu: Ako sinova Izraelovih brojem bude kao pjeska morskoga, ostatak će se spasiti. Jer će potpuno i brzo riječ svoju ispuniti Gospodin u pravdi; jest, brzo će je izvršiti na zemlji.“ Rimljanima 9:27, 28.

„Onaj koji vlada Nebom onaj je koji vidi kraj od početka, onaj pred kim su tajne prošlosti i budućnosti jednako poznate, koji usprkos boli, tami i uništenju koje je donio grijeh, vidi ostvarenja vlastitih namjera ljubavi i blagoslova.“ — Patrijarsi i proroci, str. 43.

Predlažemo da pročitate: Djela apostola, str. 372–382.

Nedjelja

20. veljače

1. BOŽJI IZRAEL

- a. Po čemu se mogu prepoznati Abrahamova djeca? Ivan 8:37–39; Postanak 26:5.

„Židovi su tvrdili da su Abrahamovi potomci, ali time što nisu činili Abrahamova djela, dokazali su da nisu njegova prava djeca. Samo oni koji, pokoravajući se Božjem glasu, svojim životom dokažu da su duhovno povezani s Abrahacom, bit će priznati kao njegovi pravi potomci.“ — This Day with God, str. 183.

Pavao kaže: 'Sinovi su Abrahamovi oni koji vjeruju.' (Galaćanima 3:7). Međutim, Abrahamova se vjera pokazala u njegovim djelima. Apostol Jakov kaže: 'Tako je i s vjerom: ako nema djela, mrtva je u samoj sebi.' (Jakov 2:17). A Ivan, koji se tako mnogo bavi ljubavlju, kaže: 'Jer u ovome stoji ljubav prema Bogu: da vršimo Njegove zapovijedi.' (1. Ivanova 5:3). — Patrijarsi i proroci, str. 153, 154.

- b. Što današnji istinski Izraelci uvijek trebaju imati na umu? Rimljanima 9:24–29.

2. BOŽJA MILOST OTKRIVENA

- a. Zašto je Bog bio primoran odbaciti Izrael kao narod? Rimljanima 9:31–33; 10:1–3.
-

„Vođe židovskog naroda u potpunosti su propustili ostvariti Božju namjeru za Njegov izabrani narod. Oni koje je Gospodin postavio čuvarima istine, iznevjerili su ukazano povjerenje i Bog je izabrao druge da obave Njegovo djelo. U svojem sljepilu ovi su vođe sada dali oduška onome sto su nazivali pravednim gnjevom protiv onih koji odbacuju njihov omiljeni nauk. Nisu htjeli priznati mogućnost da sami nisu ispravno razumjeli Riječ ili da pogrješno tumače i primjenjuju Sveta pisma. Ponašali su se kao ljudi koji su izgubili razum.“ — *Djela apostola*, str. 78, 79.

- b. Zašto su pogani mogli biti pricijepljeni i postati nasljednici Božjeg kraljevstva? Rimljanima 9:30; 10:9–13; Izaja 42:6, 7.
-

„Spasitelj je težio da svojim učenicima objavi istinu o rušenju pregrade 'koja je rastavljala' Izraelce od drugih naroda – istinu da su 'pogani baštinići iste baštine' sa Židovima i 'dionici istog obećanja u Kristu Isusu Radosnom viješću'. (Efezanima 2:14; 3:6). Ovu je istinu djelomice otkrio u vrijeme kad je nagradio vjeru stotnika u Kafarnaumu, kao i kad je propovijedao Evandelje stanovnicima Sihara. Ali još ju je jasnije otkrio za svojeg posjeta Feniciji, kad je izlječio kćer žene Kanaanejke. Ovaj događaj pomogao je učenicima da razumiju kako među onima za koje su mnogi smatrali da ne zavrjeđuju spasenje, ima duša koje čeznu za svjetлом istine.

„Tako je Krist nastojao učenike naučiti istini da u Božjem kraljevstvu nema teritorijalnih granica, ni kasta, ni aristokracije; da moraju ići svim narodima i ponijeti im vijest o Spasiteljevoj ljubavi. No oni su tek poslije u potpunosti shvatili da je Bog 'izveo sav ljudski rod od jednoga čovjeka i nastanio ga po svoj površini zemaljskoj, pošto omeđi unaprijed postavljena vremena i međe prebivanja njihova, s nakanom da traže Boga, ne bi li Ga možda napipali i našli, jer zbilja nije daleko ni od jednog od nas'. (Djela 17:26, 27).“ — *Djela apostola*, str. 19, 20.

3. BOG VOLI CIJELI SVIJET

- a. Opišite suprotnost između Sotonine laži i Božjeg nepristranog plana za ljudsku rasu. Galaćanima 3:28; 1. Timoteju 2:3–6; 2. Petra 3:9.

„Krist je želio svakoga spasiti. On nije mogao podnijeti da nijedan čovjek bude izgubljen. O, kad bi ljudska obitelj mogla vidjeti posljedice grijeha u obliku prijestupa, nasilja i zločina koji postoje u svijetu! Kad bi ljudi mogli vidjeti izobličenje Božje slike u sebi do nalikovanja Sotoni!“ — *That I May Know Him*, str. 67.

„On je umro najsramnjom smrću i prinio potpunu i savršenu žrtvu kako nitko ne bi morao propasti, već da bi se svi mogli pokajati. On je otkupio svaku dušu koja se kaje i koja vjeruje kako bi svi mogli u Njemu vidjeti Onoga koji nosi grijeh.“ — *That I May Know Him*, str. 100.

„Nije Božja volja da itko propadne, nego da svi imaju vječni život.“ — *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 394.

„Svi su jedno u Kristu. Rođenje, status, nacionalnost niti boja kože ne mogu ni uzdići ni uniziti čovjeka. Karakter čini čovjeka.“ — *Christian Service*, str. 218.

- b. Koja zapovijed je dana cijelom Božjem narodu? Matej 28:18–20; Rimljanim 10:14, 15.
-

„Svi vjernici koji su mogli biti pozvani sastali su se na jednom brdu u Galileji....Odjenući bezgraničnim autoritetom, dao je svoj nalog učenicima: (Matej 28:19, 20).“ — *Christian Service*, str. 818. 819.

„Spasitelj je želio da Njegovi učenici, kad se On uznesе na nebo kako bi posredovao za čovjeka, nastave djelo koje je On započeo. (...) Bog traži da se svaka duša koja poznaje istinu potruđi da i druge pridobije za istinu, kako bi je i oni zavoljeli.“ — *Svjedočanstvo*, br. 9, str. 103.

„Gospodin Isus tražio je suradnju onih koji će postati provodnici Njegove milosti. Prvo što trebaju naučiti svi koji će postati Božji suradnici pouka je o nepovjerenju u samoga sebe; tada će biti spremni da dobiju Kristov karakter. To se ne može stići obrazovanjem u najvišim školama. To je plod mudrosti koja se može dobiti samo od božanskog Učitelja.“ — *Želja vjekova*, str. 249, 250.

4. POZIV NA AKTIVNOST

- a. Imajući na umu Božju predivnu brigu prema svijetu koji je zabludio, koji poziv na djelovanje svatko od nas mora prihvati? 1. Korinćanima 12:13; Rimljanima 11:1–4.
-

„Neka skupine budu brzo organizirane, neka dvoje po dvoje idu i rade u Kristovom Duhu, slijedeći Njegove planove. Iako će se poneki Juda uvući u redove radnika, Gospod će se pobrinuti o djelu. Njegovi anđeli će ići pred vama i pripremiti put. Prije ovog vremena, svaki veliki grad je već trebao čuti poruku upozorenja i tisuće su već trebale biti upoznate s istinom. Probudite crkve, izvadite svjetiljku skrivenu ispod posude.

Gdje su ljudi koji će raditi i proučavati i usrdno moliti poput Krista? Mi ne trebamo ograničiti naše napore na nekoliko mjesta. 'Ako vas budu progonili u jednom gradu, bježite u drugi.' Slijedite Kristov plan. On je uvijek tražio mogućnosti da se uključi u osobni rad, uvijek je bio spreman da zainteresira i privuče ljude da proučavaju Pismo. On je strpljivo radio za ljude koji nisu imali intelektualno znanje o tome što je istina. Dok mi nismo svjesni situacije u kojoj se nalazimo i dok trošimo puno vremena planirajući kako dosegnuti duše koje propadaju, Sotona se bavi postavljanjem prepreka i urota. (...)

Previše truda je uloženo u razvijanje nekoliko omiljenih mjesta. Neka se ne troši toliko sredstava i vremena na samo određena mjesta.“ — *Medical Ministry*, str. 303.

- b. Objasnite što treba biti naš stav i dužnost prema Židovima u današnjem vremenu. Rimljanima 11:5, 11, 17–21.
-

„Zalaganje za Hebreje, kako je istaknuto u jedanaestom poglavljju poslanice Rimljanima, predstavljalo je zadatak kojem je trebalo pristupiti s naročitom mudrošću. To je zadatak koji se ne smije ignorirati. Naš narod se mora rukovoditi božanskom mudrošću. Kraljev put mora se prikazati jasno u svakoj mudrosti i pravdi. Hebrejima treba pružiti svaku mogućnost da dodu do svjetlosti.“ — *Biblijski komentari* br. 6, str. 1079.

- c. Kako Božje postupanje otkriva Njegovu milost? Rimljanima 11:22–25.
-

5. SVJETLOST NASUPROT TAMI

- a. Opišite posljednju poruku koju svatko od nas treba podijeliti s ljudima s kojima dolazimo u dodir. Izajia 40:10; Rimljanima 11:30–32.

„Oni koji čekaju dolazak Zaručnika trebaju reći ljudima: 'Evo Boga vašega!' (Izajia 40:9). Otkrivenje Božjeg karaktera punog ljubavi bit će zadnja poruka milosti koja će se dati ovom svijetu, zadnje zrake svjetlosti pune milosrđa. Božja djeca trebaju otkrivati Njegovu slavu. U svom vlastitom životu i karakteru moraju otkriti što je Božja milost učinila za njih.

Svetlo Sunca pravde mora zasjati u dobrim djelima - u riječima istine i svetim postupcima.

Praktičan rad daleko je učinkovitiji od običnog propovijedanja... Ako u nama prebiva Krist, naše će srce biti puno božanskog suosjećanja i iz njega će poteći bujica žarke ljubavi nalik Kristovoj.“ — *Kristove priče*, str. 415–417.

- b. Opišite iskustvo istinskog Božjeg Izraela na kraju povijesti te razlog koji stoji iza toga. Otkrivenje 12:17; 14:12; Rimljanima 11:33.

„Gospod će u ovom posljednjem vremenu raditi na neuobičajene načine u velikoj mjeri, na načine koji će biti suprotni ljudskim idejama. Među nama će biti onih koji će uvijek željeti imati kontrolu nad Božjim djelom, pa čak i određivati što se treba raditi, dok djelo ide pod rukom anđela koji se u vijesti koju treba uputiti svijetu pridružuje trećem anđelu. Bog će upotrijebiti načine i sredstva kroz koje će se vidjeti da On uzima konce u svoje ruke.“ — *Evangelizam*, str. 118.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Kako ja trebam potpunije razviti duhovnu snagu poput Abrahama?
2. U ovome dobu nejednakosti, što svaki kršćanin treba imati na umu?
3. Kako ja mogu razviti vrstu vjere koju Bog pohvaljuje među poganima?
4. Koje aktivnosti ja mogu poduzeti u Kristovoj sili kako bih pridobio duše za Njega?
5. Kako moje širenje treće anđeoske poruke može prijeći u praksu?

Dar prve subote za crkvu u Keilor Parku, Australija

Kao dom za oko pet milijuna ljudi, Melbourne u saveznoj državi Victoriji je najjužnije središte na australskom kontinentu. Reformni pokret adventista sedmog dana je ovdje prisutan već više od 50 godina.

Crkvena zgrada je podignuta rukama volontera u predgrađu Keilor Parka 1973. Kad je bila sagrađena smatralo se da je kapacitet zgrade dovoljan, ali tijekom godina je porastao broj vjernika koji dolaze u crkvu, rastom broja članova i velikim brojem rođene djece.

Nakon što je stajala pola stoljeća kao svjetionik u lokalnoj zajednici, crkvenoj zgradbi u Keilor Parku je bila potrebna ozbiljna adaptacija. Također je postala i premala da smjesti rastući broj vjernika koji dolazi na bogoslužje ovdje. Tijekom posljednjih godina, temelji zgrade su počeli tonuti, a zidovi i krov zgrade nisu u stanju podnijeti pomake temelja. Ovo bi zahtjevalo veoma zahtjevnu i skupu adaptaciju.

Nakon mnogo promišljanja, braća i sestre su zaključiti kako je izgradnja nove zgrade najbolje, najjednostavnije i najjeftinije rješenje. Zato je naša želja da sagradimo veću crkvenu zgradu u kojoj ćemo moći slaviti Boga i biti Njegovi svjedoci za ljude oko nas. Također planiramo izgraditi i novu blagovaonicu za kuvarske prezentacije, zdravstvena predavanja i za doseg prema javnosti.

Dobili smo potrebno odobrenje od lokalnih vlasti te imamo nacrtane planove za izgradnju, a trenutno smo u procesu dobivanja građevinske dozvole.

Do trenutka kada ova molba dođe do vas, izgradnja će već započeti, a članovi i posjetitelji crkve u Keilor Parku trebaju vašu pomoć. Građevinska dozvola zahtjeva da parkiralište bude asfaltirano, što je značajno povećalo naše troškove. Očekujemo da će biti potrebno oko 450 tisuća australskih dolara za završetak ovog projekta. Do ovog trenutka smo prikupili 220 tisuća australskih dolara te imamo mnogo članova, prijatelja pa čak i susjeda u lokalnoj zajednici koji su spremni žrtvovati svoje vrijeme kako bi pomogli u izgradnji nove crkvene zgrade. „Ustanimo i gradimo!“ (Nehemija 2:18). Molimo vas da nam se pridružite u ovome projektu i pomognete nam da završimo ovaj svjetionik u zapadnom Melbournu. Zahvaljujemo vam i neka Bog blagoslov svakog darivatelja!

Vaša braća i sestre iz Australsko-azijске unije

Preobraženi Božjom ljubavlju

UPAMTITE STIH: „I ne suobličujte se s ovim svijetom, nego se preobrazujte obnovom svoga uma da uzmognete rasuđivati što je volja Božja: što je dobro i ugodno i savršeno.“ Rimljanima 12:2.

„Mi se trebamo predati službi Bogu i nastojati prinijeti što savršeniju žrtvu. Bog se neće zadovoljiti s manjim od onog najboljega što mi možemo ponuditi. Oni koji Ga ljube cijelim srcem željet će Mu posvetiti najbolji dio svog života te će neprekidno nastojati uskladiti sve sile svog bića sa zakonima koji će izgrađivati naše sposobnosti da činimo Njegovu volju.“ — Patrijarsi i proroci, str. 352, 353.

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstvo, br. 5, str. 275–281.*

Nedjelja

27. veljače

1. ŽIVUĆA ŽRTVA

a. Koji ozbiljan poziv je upućen svakome od nas? Rimljanima 12:1.

„Bog je izričito naredio da svaka žrtva koja se prinosi za službu u Svetištu treba biti 'bez mane' (Izlazak 12:5). Svećenici su trebali pregledati sve životinje koje su donošene kao žrtva i odstraniti one na kojima su otkrili manu. Samo je žrtva 'bez mane' mogla biti simbol Njegove savršene čistoće, Njega koji se trebao prinijeti kao 'nevino i bez mane Janje' (1. Petrova 1:19). Apostol Pavao upućuje na ove žrtve kao prikaz onoga što Kristovi sljedbenici moraju postati.“ — Patrijarsi i proroci, str. 352.

b. Gdje se istinsko preobraženje događa? Rimljanima 12:2.

„Krist zahtijeva sve. Njegova je žrtva bila skupocjena i velika da bi nas podigla na ovu razinu. Naša sveta vjera uzvikuje: odvajanje. Mi se ne smijemo prilagođavati ovome svijetu, ili mrtvim isповједnicima bez srca. 'Preobražavajte [se] obnavljanjem svojega uma.' (Rimljanima 12:2). Ovo je put samoodricanja.“ — *Svjedočanstvo, br. 1, str. 240.*

2. POSTATI SIROMAŠNI DUHOM

- a. Kao vjernici, na što je svatko od nas upozoren o nama samima? Rimljanim 12:3; Propovjednik 7:16.**

„Među nama postoji jedno zlo koje treba biti iskorijenjeno. Braća uzimaju slobodu da gledaju i govore o zamišljenim pogreškama drugih, a sama ta njihova sloboda uvjerljivo svjedoči o nedostatku u njima samima. Takvim svojim postupkom žele pokazati kako su mudri i bistri u svom rasuđivanju. Zbog tog njihovog nedostatka Bog im ne može dati onaj poseban blagoslov, jer bi se tada još više uzvisili i tako nanijeli još veću štetu dragocjenom djelu istine. Budući da je svijet bio lišen spoznaje o Bogu, Krist je došao na ovaj svijet da donese taj neprocjenjivi dar i blagoslov — poznanje karaktera našeg nebeskog Oca.“ — *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 193.

- b. Koje pozive Krist upućuje svakome od nas, bez obzira na to što smo slabi grješnici? Matej 5:3, 5; 11:28–30.**

„Trebamo uči u Kristovu školu, da bismo se od Njega naučili poniznosti i krotkosti. Otkupljenje je postupak u kome se duša obučava za Nebo. Ovo obučavanje znači poznавanje Krista. To podrazumijeva oslobođenje od zamisli, navika i postupaka koji su stečeni u školi kneza tame. Duša se mora osloboditi od svega što se suproti vjernosti Bogu.

Ljubav prema sebi donosi nemir. Kad budemo rođeni odozgo, u nama će počivati isti duh koji je počivao u Isusu, duh koji Ga je doveo dotle da se ponizio kako bismo mi mogli biti spašeni. Tada nećemo tražiti najviša mjestra. Mi ćemo čeznuti da sjedimo kraj Isusovih nogu i učimo od Njega. Razumjet ćemo da se vrijednost našeg rada ne sastoji od vanjskog sjaja i buke u svijetu, ni od toga što smo vrijedni i revni u vlastitoj sili. Vrijednost našeg rada može se mjeriti vrijednošću Svetoga Duha koga smo primili. Povjerenje u Boga donosi svetije osobine umu, tako da u strpljenju možemo sačuvati svoju dušu.“ — *Želja vjekova*, str. 330, 331.

„Nitko osim Boga ne može savladati ponos ljudskog srca. Sami sebe ne možemo spasiti. Sami sebe ne možemo preporoditi. U nebeskim dvorovima se neće pjevati pjesma: 'Meni, koji sam sebe ljubio i koji sam sebe oprao i izbavio, meni slava i čast, blagoslov i hvala.' Ali to je osnovni ton i glavna misao pjesme koju pjevaju mnogi na ovom svijetu. Oni ne znaju što znači biti krotak i poniran u srcu i ako je moguće to nastoje izbjegći. Cijelo Evanđelje je sažeto u učenju o Kristu, o Njegovoj krotkosti i poniznosti.“ — *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 456.

3. U KRŠĆANSKOM OKRUŽENJU

- a. **Kako Pavao opisuje posao i zadaću crkve? Rimljanima 12:4, 5; 1. Korinćanima 12:12–23.**
-

„Usapoređujući Crkvu s ljudskim tijelom, apostol prikladno prikazuje prisan i skladan odnos koji treba vladati među svim vjernicima Kristove Crkve.“—*Djela apostola*, str. 317.

- b. **Što Bog očekuje od svih članove Svoje crkve? Efežanima 4:1–3, 12, 13.**
-

„Ukazujem vam na riječi apostola Pavla zapisane u četvrtom poglavlju poslanice Efežanima. Cijelo ovo poglavlje sadrži pouke koje Bog želi da shvatimo i da ih praktično primjenjujemo u svakodnevnom životu.

U četvrtom poglavlju poslanice Efežanima plan Božji je otkriven tako jasno i jednostavno da sva Njegova djeca mogu biti utvrđena u istini. Tu su jasno izložena sredstva i način za očuvanje jedinstva u Njegovoj Zajednici, kako bi njeni članovi mogli otkriti svijetu jedno zdravo vjersko iskustvo.“ — *Biblijski komentari br. 6, str. 1117.*

- c. **Objasnite temelje sklada i jedinstva u crkvi. Rimljanima 12:9.**
-

„Božanska ljubav upućuje srcu najganutljivije pozive kad nas poziva da pokažemo onu istu sućut koju je Krist pokazivao. Samo onaj koji nesebično ljubi svog brata ima pravu Božju ljubav. Pravi kršćanin neće namjerno dopustiti da duša izložena opasnosti i nevolji ostane bez opomene, nezbrinuta. On se neće kloniti zabludjelih, ostavljajući ih da sve dublje tonu u nezadovoljstvo i obeshrabrenje ili da padnu na Sotoninom bojnom polju.“ — *Djela apostola*, str. 550.

„Mi trebamo tražiti Gospoda u poniznosti i u pokajanju, priznajući svoje grijeha i dolazeći u blisko zajedništvo jedni s drugima. Braćo i sestre, molite, molite za svoje dobro i za dobro drugih.“ — *The Review and Herald*, 29. April 1909.

4. STVARNA LJUDSKA PRIRODA

- a. Čak i ako isповijedamo kršćanstvo godinama, što stalno moramo imati na umu? Jeremija 17:9; 1. Korinćanima 8:1 (drugi dio).

„Oblici nevjerovanja su veoma različiti, jer sotona budno koristi svaku priliku da u srcu ljudi nagomila svoje osobine. U srcu postoji prirodna sklonost da se zbog postignutih uspjeha uzdigne i ponosi. Ali u Božjem djelu nema mjesta za hvalisavo samouzdzanje. Ma kolika da je vaša inteligencija, ma koliko da ste usrdni i revnosni u svom radu, ako ne odbacite prirodnu sklonost oholosti, i ako se ne podčinite vodstvu Svetog Duha, doživjet ćete neuspjeh i gubitak.

Duhovna oholost i hramanje u duhovnom životu predstavljaju dokaz o duhovnoj smrti u duši, i oni koji imaju takvo iskustvo rijetko uspijevaju popraviti put za svoja stopala. Gajenje oholosti iskvarit će i zatrovati i najbolje sposobnosti uma koje bi, primanjem Božje milosti, mogle postati pravi blagoslov. Samouzdzanje pomračuje i prla istinske pobude koje bi, da je slava bila odavana samo Bogu, mogle biti miris života za život. To može izgledati beznačajno i nedostojno pažnje, ali sjeme tako posijano donosi neizbjegnu žetvu. Te naizgled male grijeha, tako obične da ih često i ne zapažamo, sotona koristi kako bi nas naveo da služimo njemu.“ — *Biblijski komentari* br. 6, str. 1080.

- b. Kakav stav, koji je često podcijenjen, je u stvarnosti najveći dokaz istinskog kršćanstva? Filipljanima 2:3; Rimljanima 12:10.
-

Od svojih sljedbenika Bog zahtijeva više nego što to mnogi od njih shvaćaju... I ako ne dosegnemo standarde koji su nam dani u Božjoj Riječi na dan suda nećemo imati nikakvog izgovora.

Pavao želi da mi uočimo razliku između čiste i nesebične ljubavi, pokrenute Duhom Kristovim, i bezvrijednog i varljivog pretvaranja kojega ima toliko mnogo u svijetu. Ta lažna i varljiva takozvana ljubav zavodi mnoge. Takvi obično žele izbrisati razliku između ispravnog i pogrešnog, izražavajući slaganje s prijestupnikom, umjesto da mu savjesno ukažu na njegove greške i zablude. Takvo postupanje nikada ne proizlazi iz pravog prijateljstva. Duh koji to pokreće boravi samo u tjelesnom i nepreporodenom srcu, dok se kršćanin, koji uvijek treba biti blag i suošćećajan, nikada ne može složiti s grijehom niti podržavati prijestupnika. On s gnušanjem odbacuje zlo, a svim srcem prijanja uz ono što je dobro, čak i kad zbog toga mora žrtvovati osobno prijateljstvo s nepobožnima. Duh Kristov nas navodi da mrzimo grijeh, iako trebamo biti spremni na svaku žrtvu kako bismo spasili grješnika.“ — *Svjedočanstvo*, br. 5, str. 171.

5. ODVIKAVANJE OD USMJERENOSTI NA SVJETOVNO

a. Dok živimo u dobu brzog načina života, koje razumne opomene trebamo prihvati u našim životima? Rimljana 12:11; 1. Ivanova 2:15–17.

„Iščekivanju i budnom straženju treba pridodati i revnosno djelovanje. Naš život ne smije biti toliko obuzet poslovnom utrkom i brigama ovog svijeta da zanemarimo osobnu pobožnost i službu koju Bog od nas s pravom očekuje.

Dok u poslu ne trebamo biti lijeni, trebamo biti vatreći u duhu, služeći Gospodu. Imajmo uvijek ulja milosti u posudama sa svojim žišćima kako bi žižak naše duše bio ukrašen svjetlošću. Moramo poduzeti sve mjere predostrožnosti posebno protiv duhovnog propadanja, kako nas dan Gospodnji ne bi iznenadio kao lupež. Taj dan se ne smije odlagati jer je blizu, i nitko ne bi smio reći u svom srcu, a još manje svojim djelima i životom: 'Neće moj Gospodar još za dugo doći.' Jer će oni koji čine tako primiti plaću s nevjernicima i licemjerima.

Pripadnici Božjeg naroda nalaze se u velikoj opasnosti; mnogi od njih ponašaju se kao i ostali stanovnici zemlje; njihovi interesi i osjećaji usredotočeni su samo na ovaj svijet. Oni ne predstavljaju drugima dobar primjer. Mnogi koji isповijedaju velike i uzvišene istine svojim načinom života obmanjuju svijet oko sebe.

Brat A mi je prikazan kao predstavnik onih koji se nalaze u sličnom položaju. Takvi nikada nisu nezainteresirani kad je u pitanju čak i najmanja ovozemaljska korist. Marljivim radom, taktikom, trgovanjem i uspješnim ulaganjem, i to ne velikih nego sasvim neznatnih količina novca, oni stječu i stalno uvećavaju svoju imovinu. Ali postupajući tako oni razvijaju sposobnosti koje su suprotne izgradnji kršćanskog karaktera.

Sve sposobnosti i darovi koje ljudi imaju ustvari pripadaju Bogu. Privrženost ovom svijetu i prilagođavanje njegovim idejama u Riječi Božjoj izričito se zabranjuju. Kad se preobražavajući sili Božje milosti dopusti da djeluje na srce, ona i takve koji su do tog trenutka bili potpuno naklonjeni svijetu navodi na stazu dobročinstva u svakom pogledu.“ — *Svjedočanstvo*, br. 5, str. 276, 277.

Petak

4. ožujka

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Kako moj zavjet Kristu treba utjecati na moj način razmišljanja?
2. Kako ponizni svijetle u suprotnosti s tipičnom ljudskom prirodom?
3. Na koje načine ja mogu biti više proaktivniji u brizi za jedinstvo u mojoj crkvi?
4. Ako uistinu druge smatram boljima od sebe, kako će to pomoći meni?
5. Od kojih svjetovnih aktivnosti, ideja i navika se trebam odviknuti?

Među prijateljima i neprijateljima

UPAMTITE STIH: „Ne daj zlu da te svlada, nego pobjeđuj zlo dobrim.“ Rimljanima 12:21.

„Biti velik u kraljevstvu Božjem znači biti smjeran kao dijete u jednostavnosti vjere i čistoći ljubavi. Svaka oholost i zavist moraju se pobijediti, svaka ambicija za prvenstvom odbaciti, a ohrabrvati samo smjernost i povjerenje malog djeteta.“ — Svjedočanstvo, br. 5, str. 130.

Predlažemo da pročitate: *Zdravlje i sreća*, str. 483–496.

Nedjelja

6. ožujka

1. OSLONITI SE NA VJEĆNE RUKE

a. Čak i kad život izgleda tmurno, kakav treba biti naš stav? Rimljanima 12:12.

„Svi imaju nevolja; boli koje se teško podnose, iskušenja kojima se teško odupiru. Nemojte o svojim teškoćama govoriti smrtnicima, kao što ste i vi, već sve iznesite pred Boga u molitvi. Držite se pravila da nikad ne izgovarate nijednu riječ sumnje ili obeshrabrenja. Svojim riječima nade i svete radosti, vi možete mnogo učiniti kako bi razvedrili život drugih i podržali njihove napore.“ — *Put Kristu*, str. 119, 120.

„Nema vremena niti mjesta koje bi bilo neprikladno da se uputi molitva Bogu. Ne postoji ništa što bi nas moglo spriječiti da podignemo svoje srce u duhu iskrene molitve. U mnoštvu na ulici, zaokupljeni poslovnim obavezama, mi možemo uputiti molitvu Bogu i zatražiti božansko vodstvo, kao što je to učinio Nehemija dok je iznosio svoj zahtjev pred kraljem Artakserksom. Klijet zajedništva može se naći ma gdje se mi nalazili. Vrata našeg srca moraju biti stalno otvorena, stalno se mora podizati poziv Isusu da dođe i boravi kao nebeski gost u našoj duši.

Iako oko nas može vladati zaražena, pokvarena atmosfera, mi ne moramo udisati njezina kužna isparenja, već možemo živjeti u čistom zraku Neba. Mi možemo zatvoriti svaki prilaz nečistim maštanjima i nesvetim mislima ako iskrenom molitvom svoju dušu uzdignemo u Božju blizinu. Oni koji su otvorili svoje srce kako bi primili od Boga podršku i blagoslov hodat će u svjetloj atmosferi od ove zemaljske i održavat će stalnu vezu s Nebom.“ — *Put Kristu*, str. 99.

2. OTVORENO SRCE, OTVOREN DOM

- a. Navedite jednu dragocjenu kršćansku osobinu koja je često zaboravljena iako je vrlo cijenjena u današnjem prezaposlenom svijetu. Rimljanima 12:13; 1. Petrova 4:9.

„Biblija pridaje veliku važnost praktičnoj primjeni gostoljubivosti. Vrlinu gostoljubivosti Sveti spisi ističu ne samo kao našu dužnost već iznose mnoge divne primjere njene primjene i blagoslova koje ona donosi.

Lot, Abrahamov nećak, iako se odvojio od njega i nastanio u Sodomi, ostao je prožet patrijarhovim duhom ljubaznosti i gostoljubivosti. Videći u sumrak toga dana dva stranca na gradskim vratima i znajući za opasnosti kojima se neizbjježno izlažu u tom gradu nemoralu i poroka, Lot je bio uporan u nastojanju da ih uvede u svoj dom. Na opasnost kojoj tim postupkom izlaže i sebe i svoju obitelj nije ni pomisljao. Uzeti u zaštitu ugrožene i ukazati pažnju beskućnicima on je smatrao sastavnim djelom svog životnog zadatka; i svojim ljubaznim postupkom prema dvojici nepoznatih putnika, on je uveo anđele u svoj dom. Oni koje je on htio uzeti u zaštitu, zaštitali su njega. U sumrak te, za Sodomu, posljednje noći on je njih sigurnosti radi uveo u svoj dom, a u zoru su on i njega i njegovu obitelj iz tog grada osuđenog na propast izveli u trajnu sigurnost.

Ove postupke ljubaznosti i gostoljubivosti Bog je smatrao dovoljno značajnim da se zabilježe u Njegovoј pisanoj Riječi; i na to se nadahnuti apostol poslije više od tisuću godina poziva u svojoj poslanici naglašavajući: 'Gostoljubivosti ne zaboravljajte; jer neki, i ne znajući, iz gostoljubivosti ugostiše anđele' (Hebrejima 13:2).

Prednost koju su imali Abraham i Lot ni nama nije uskraćena. Uzakivanjem gostoljubivosti Božjoj djeci, mi također možemo primiti anđele u svoj dom, čak i u našim danima. Anđeli u ljudskom obliku ulaze u domove sinova čovječjih i uživaju njihovu gostoljubivost. Kršćane koji žive u svjetlosti Božjeg odobravanja još uvjek prate nevidljivi anđeli i ta sveta bića ostavljaju za sobom blagoslov u našim domovima.” — *Svjedočanstvo*, br. 6, str. 341, 342.

- b. Na koji veliki princip nas ovo treba podsjetiti? Filipljanima 2:4.

„Naš posao u ovome svijetu je živjeti za dobro drugih, njegujući gostoljubivost na blagoslov drugima. Često ćemo samo uz određenu nelagodu ugostiti one za koje se trebamo pobrinuti i omogućiti im da budu u našem društvu i domovima.” — *Svjedočanstvo*, br. 2, str. 645.

3. JEDINSTVENA LJUBAV

- a. Opišite dubinu predivne i nevjerljivne vrline koju učimo od Isusa.
1. Petrova 1:21–23; Rimljanim 12:14.

„Kada odemo na Golgotu i gledajući križ, vidimo svojeg Spasitelja u agoniji, Božjeg Sina kako umire, Pravednog za nepravedne, naučit ćemo pouku o krotkosti i poniznosti uma. Pogledajte Onoga koji može dozvati legije anđela da Mu pomognu samo jednom riječju, kako postaje predmet poruge i lakrdije, hule i mržnje. On daje sebe kao žrtvu za grijeh. Kad su Ga psovali, On nije prijetio; kad su Ga lažno optuživali, On nije otvorio usta. Molio se na križu za svoje ubojice. Umro je za njih. Platio je beskonačnu cijenu za svakoga od njih. On ne želi izgubiti nijednog od onih za koje je platio tako veliku cijenu. On daje sebe da bude udaran i bičevan bez ikakvog prigovora. I ova žrtva koja se ne buni Sin je Božji. Njegovo je prijestolje od vječnosti i Njegovom kraljevstvu nema kraja...Pogledajte, o, pogledajte križ na Golgoti; pogledajte kraljevsku žrtvu kako pati umjesto vas...

Božji Sin bio je odbačen i prezren umjesto nas. Možete li vi, imajući u vidu križ, gledajući očima vjere na Kristovu patnju, govoriti o svojim nedaćama, svojim kušnjama? Možete li u srcu njegovati mržnju prema svojim neprijateljima dok Kristova molitva dolazi s Njegovih blijedih i drhtavih usana za one koji Ga psuju, koji Ga ubijaju: 'Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!' (Luka 23:34).” — *That I May Know Him*, str. 65.

- b. Navedite neke ključne čimbenike u pridobivanju duša za Krista.
Rimljanim 12:15.

„Braćo moja, dopustite da vam se srca razbiju i skruše u pokajanju. Neka s vaših usana, umjesto prezrvih prijekora, poteku izrazi suosjećaja i ljubavi. Neka i drugi osjetite tu toplinu, koju samo ljubav može stvoriti u srcu.” — *Biblijski komentari*, br. 3, str. 1164.

„Postoji velika potreba da se približimo ljudima osobnim naporima. Kad bi se manje vremena posvetilo ukoravanju, i upotrijebilo ga više u osobnoj službi, vidjeli bi se bolji rezultati. Treba pomoći siromašnima, treba njegovati bolesnike, treba tješiti one koji su opterećeni brigama ili gubitkom nekoga iz obitelji, podučavati neuke i neiskusne. Trebamo plakati s onima koji plaču, radovati se s onima koji se raduju. Praćen silom uvjerenja, silom molitve, silom Božje ljubavi, ovaj rad neće i ne može biti besplodan.” — *Zdravlje i sreća*, str. 143, 144.

4. ODNOSI S DRUGIMA

- a. **Koji naš prirodni stav svi trebamo svojom odlukom zamijeniti Kristovim stavom koji je toliko različit od našeg i zašto? Jakov 1:9, 10; Rimljana 12:16.**

„On je shvatio da će slabost i prokletstvo Crkve biti samouvjerenost i isticanje svoje pravednosti. Ljudi će smatrati da onim što čine mogu zaraditi mjesto u nebeskom kraljevstvu; kako će im Gospodin tek kada sami postignu određeni napredak priskočiti u pomoć. Na taj način bi u kršćanstvu bilo mnogo ljudskoga, a malo Isusovog. Mnogi bi se uzoholili kad bi postigli taj mali napredak i smatrali bi da su postali bolji od drugih. Godilo bi im laskanje i bili bi ljuti ako ih ne bi priznali najboljima. Krist je svoje učenike pokušao zaštитiti od te opasnosti. Nema mjesta nikakvom hvalisanju svojim zaslugama...

Ljubav se raduje istini i ne pravi nikakve zavidljive usporedbe. Onaj tko je ispunjen ljubavlju, uspoređuje jedino Kristov savršeni moralni lik sa svojim nesavršenim karakterom.“ — *Kristove priče*, str. 400–402.

- b. **Kad se drugi loše odnose prema nama, koju nadahnutu mudrost uvijek trebamo imati na umu ? Rimljana 12:17, 18; Izreke 16:7.**

„Nepokolebljiva vjera i nesebična ljubav pobjeđuju sve teškoće koje se pojavljuju na putu dužnosti kako bi spriječile kršćansku borbu. Dok nadahnuti takvom vjerom napreduju u radu na spašavanju duša, revni radnici idu i ne sustaju, trče i ne umaraju se.

Uvjeravam vas da će Bog, ako svoje dužnosti i svoje zadatke izvršavate na način koji je On odredio, izmiriti s vama i neprijatelje vaše. On će biti vaša tvrđava i vaša snaga. Učinite zavjet s Bogom da ćete dobro paziti na svoje riječi. Jer 'tko u riječi ne pogrešuje to je savršen čovjek, može zauzdati i sve tijelo' (Jakov 3:2). Imajte na umu činjenicu kako osvetoljubive riječi onome tko ih izgovara nikad ne daju osjećaj da je zadobio pobjedu. Neka preko vas govori Krist. Nemojte dozvoliti da izgubite blagoslov koji dolazi samo onda kada se ne misli o zlu.“ — *Svjedočanstvo*, br. 7, str. 243.

„U svim svojim teškoćama budi staložen i miran, strpljiv i pun poštovanja, ne vraćajući zlo za zlo, nego dobro za zlo. Upiri pogled na vrh ljestava. Iznad njih je Bog. Njegova slava obasjava svaku dušu koja se uspinje k nebu. Te ljestve predstavljaju Isusa. Penji se pomoću Njega, drži se čvrsto za Njega i uskoro ćeš s tih ljestava prijeći u vječno kraljevstvo.“ — *Svjedočanstvo*, br. 8, str. 130.

5. SVE JE U STAVU

- a. Opišite strpljivost svetih koju moramo razviti ako želimo biti u Kristu zapečaćeni za vječnost. Luka 21:19; Rimljanima 12:19.

„Oni koji žive u skladu sa svojom vjerom stecí će iskustvo dragocjenije od najfinijeg zlata ofirskog. Onaj tko pokazuje nepokolebljivo povjerenje u Boga održava stalnu vezu s nebom. U djelu koje mu je povjereno, on se kao dijete Božje za snagu i vodstvo stalno oslanja na Boga. On ne smije klonuti duhom niti izgubiti nadu čak ni pod najtežim okolnostima.“ — *Biblijski komentari*, br. 2, str. 1022.

„Kad je prkošenje Božjem zakonu postalo skoro sveopća pojava, kad je Njegov narod izložen nasilju i surovosti svojih bližnjih, Gospodin se mora umiješati.“ — *Kristove priče*, str. 178.

„Na žarke molitve svog naroda Gospod će odgovoriti; jer On ljubi svoj narod koji svim srcem teži za Njim i oslanja se na Njega kao na svog Osloboditelja. Na molitve svojih izabralih, da se založi za njih, On će se podići kao njihov Zaštitnik i Osvetnik.“ — *Biblijski komentari*, br. 6, str. 1081.

- b. Kako vjernici trebaju svjetliti u ovoj generaciji? Rimljanima 12:20, 21.

„Do samog Suda mi nećemo saznati kakav je bio utjecaj našeg ljubaznog, obzirnog vladanja prema nedosljednim, nerazumnima i nedostojnim. Ako se nakon naleta provokacija i nepravde s njihove strane postaviš prema njima onako kako bi se postavio prema nekoj nevinoj osobi, te se čak potrudiš i pokažeš im posebne znakove pažnje, ti si učinio nešto što doliči kršćaninu; takvi ljudi su iznenadjeni i posramljeni i u takvim okolnostima mnogo jasnije vide svoje ponašanje i drskost nego kad bi im jasno prikazao njihove ružne i neprihvatljive postupke s namjerom da ih ukoriš.“ — *Medical Ministry*, str. 209, 210.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Kad sam u iskušenju da burno iskalim svoje frustracije, čega se trebam sjetiti?
2. Zašto se trebam prisjetiti događaja u kojima mi je gostoljubivost bila na blagoslov?
3. Kako sam ja pozvan odražavati isti stav kakav je Isus imao prema Svojim ubojicama?
4. U kojim životnim aspektima me Sotona navodi na mišljenje da sam bolji od drugih?
5. Čak i ako sam u pravu, kako se trebam ponašati prema onima koji su možda u zabludi?

U krotkoj poniznosti

UPAMTITE STIH: „**Nego se zaodjenite Gospodinom Isusom Kristom; i ne skrbite za tijelo da udovoljite požudama.**“ Rimljanima 13:14.

„[Rimljanima 13:14] Neka svaka duša posluša ove riječi i neka zna da Gospod Isus neće prihvati ni kakav kompromis.“ — *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 171.

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstvo*, br. 6, str. 394–403.

Nedjelja

13. ožujka

1. NADAHNUTA URAVNOTEŽENOST

a. Objasnite sveobuhvatne dužnosti kršćana prema građanskim vlastima u svim vremenima. Rimljanima 13:1–7; Djela 4:18–20; 5:17–20.

„Kad su učenici propovijedali Krista i to raspetog, poslije Njegovog uskrsnuća, vlastodršci su im naredili da o tome više ne govore niti da uče u ime Isusovo. [Djela 4:19,20]. Oni su i dalje nastavili propovijedati radosnu vijest o spasenju omogućenom Kristovim posredovanjem, i sila Božja potvrđivala je danu poruku. Bolesnici su ozdravlјali i tisuće novoobraćenih pristupali su Zajednici.

Ali Bog nebeski, moćni Vladar Svemira, preuzeo je razvoj događaja u svoje ruke; jer su ovi ljudi ratovali protiv Njegovog djela. On im je jasno pokazao da postoji Vladar koji je iznad svake ljudske vlasti i sile, i čiji autoritet se mora poštivati.

Oni koji teže silom zakona primorati ljude na poštovanje jedne papinske institucije i gaženje Božjeg autoriteta, postupaju slično kao i Židovski poglavari u dñima apostola. Kad zakoni zemaljskih vlasti dođu u sukob sa zakonima Vrhovnog vladara Svemira, pravi Božji podanici odlučit će ostati vjerni i poslušni samo Njemu.“ — *Svjedočanstvo*, br. 5, str. 713.

„Vidjela sam kako je naša dužnost u svakom slučaju poslušati zakone naše zemlje dok ne dođu u sukob s višim Zakonom koji je Bog izgovorio jasnim glasom sa Sinaja, a nakon toga ga upisao u kamen vlastitim prstom.“ — *Svjedočanstvo*, br. 1, str. 361.

2. ODAVANJE PRIKLADNOG POŠTOVANJA

- a. Kakav stav i kakve principe je Krist naučavao u pogledu naših dužnosti prema Bogu i prema vlastima? Marko 12:13–17; Rimljanima 14:16.

„Kristov odgovor nije bio izbjegavanje, već pravičan odgovor na pitanje. Držeći u svojoj ruci rimske kovane novac na kome je bilo utisnuto ime i lik Cezarova, izjavio je kako joj, budući da žive pod zaštitom rimske sile, trebaju dati potporu koju zahtjeva sve dok se to ne sukobi s uzvišenijom obvezom. Međutim, dok se miroljubivo pokoravaju zemaljskim zakonima, u sva se vremena trebaju prvo pokoravati Bogu.“ — *Želja vjekova*, str. 602.

- b. Opišite stav koji uvijek trebamo imati prema vlastima, po zoru na primjer koji su nam pružili vjerni Božji ljudi. Daniel 6:16–22; Tit 3:1, 2; 1. Petra 2:17.

„Mi trebamo priznati ljudsku vlast kao božanski određeno uređenje i naučavati kako poslušnost njoj, unutar njezina zakonita djelokruga, predstavlja svetu dužnost. Ali kad se njezini zahtjevi sukobe s Božjim zahtjevima, Boga moramo slušati više nego ljudi. Božju riječ treba smatrati višom od ljudskog zakonodavstva. A 'tako kaže Gospodin' ne može se zamijeniti riječima 'tako kaže Crkva' ili 'tako kaže država'. Kristovu krunu treba uzdići iznad kruna zemaljskih vladara.“

Od nas se ne traži da prkosimo vlastima. Svoje riječi, bilo izgovorene, bilo napisane, trebamo pozorno razmotriti kako se o nama ne bi moglo reći da smo izgovorili nešto što se protivi zakonu i redu. Ne smijemo izgovoriti ni učiniti ništa što bi nam nepotrebno zatvorilo put. Trebamo ići naprijed u Božje ime zastupajući povjerene nam istine.“ — *Djela apostola*, str. 69.

„Nije mudro stalno pronalaziti greške u onome što čine vodeći ljudi na vlasti. Nije naš zadatak da kritiziramo pojedince ili državne institucije. Moramo se jako čuvati kako ne bismo bili shvaćeni kao da se protivimo građanskim vlastima. (...) Pripremiti narod da opstane na veliki dan Božjeg suda, to je naš zadatak. Ne zastranjujmo u područja i teme koje će poticati sukobe i probuditi protivljenje onih koji ne pripadaju našoj vjeri.“ — *Svjedočanstvo*, br. 6, str. 394.

„Držeći se u svemu umjerenosti u ljubavi Božjoj i u duhu ljubavnosti ukazujmo ljudima na činjenicu da je Gospod Bog Stvoritelj neba i zemlje, i da je subota sedmi dan, koji je sam Gospod blagoslovio i odredio za odmor.“ — *Svjedočanstvo*, br. 6. str. 395.

3. ČEŽNJA ZA BOŽJIM DUHOM

- a. Opišite utjecaj koji će na nas imati čuvanje Božjeg zakona u našim srcima. Rimljanim 13:8–10.

„Ljudi ispunjavaju zakon Božji samo onda kad ljube Boga svim svojim srcem, umom, dušom i snagom, a bližnjega kao samog sebe. Izražavanje te ljubavi uzdiže slavu Božju na visini, a na zemlji donosi mir i dobru volju među ljudima. Gospod se slavi onda kad se ispunjava veliki i krajnji cilj Njegovog zakona. Stoljećima je djelo Svetog Duha ulijevanje ljubavi u ljudska srca, jer je ljubav živo načelo bratstva.

Sebičnost se ne smije skrivati ni u jednom kutku duše. Bog želi da se ispuni nebeski plan kako bi nebeski red i harmonija vladali u svakoj obitelji, u svakoj ustanovi. Kad bi takva ljubav prožimala društvo, mi bismo vidjeli djelovanje plemenitih načela u kršćanskoj uglađenosti i učitivosti i u kršćanskom milosrđu prema onima koji su iskupljeni krvlju Kristovom. U svim našim obiteljima, ustanovama i svim crkvama došlo bi do duhovnog preobražaja. Kad se taj preobražaj izvrši, onda će te ustanove postati oruđe pomoću kojeg Bog izlijeva nebesku svjetlost na svijet i na taj način će, kroz božansku disciplinu i obuku, pripremati ljude i žene za nebesko društvo.

Isus je otišao pripremiti stanove za one koji se kroz Njegovu ljubav i milost pripremaju za mjesto blaženstva. U obitelji Božjoj na nebu neće biti nikoga tko je sebičan. Prisutnost onih koji su surovi i neljubazni neće remetiti mir i sklad nebeskih dvorova. Onaj koji na ovom svijetu uzdiže sebe u djelu koje mu je povjerenovo neće nikada vidjeti kraljevstvo Božje ako se ne promijeni u duhu, ako ne postane poniran i blag, pokazujući jednostavnost djeteta.“ — *Svjedočanstvo*, br. 8, str. 139, 140.

- b. Koji se poziv na probuđenje više nego ikad ranije sada upućuje i nama? Rimljanim 13:11.

„Propovjednici i članovi trebaju odlaziti u polja koja dozrijevaju i opominjati lakovislene i ravnodušne kako bi potražili Gospoda dok se može naći.“ — *Svjedočanstvo*, br. 8, str. 253.

„Danas je dan Gospodnjji bliže nego kad smo povjerivali, i trebamo biti usrdniji, revniji i pobožniji nego u tim prvim danima svoje vjere. Opasnosti koje nam prijete sad su mnogo veće. Ljudi su sve okorjeliji. Potreba da budemo prožeti Duhom Kristovim sve je veća i ne smijemo se prestati moliti za Njega dok Ga ne primimo.“ — *Svjedočanstvo*, br. 5, str. 162.

4. USREDOTOČENI I REVNI KAO NIKAD PRIJE

a. Što je ključno dok se približavamo kraju vremena? Rimljanima 13:12–14.

„Gospod nije zatvorio Nebo za svoj narod, nego ih je njihov put stalnog nazadovanja, prepiranja, zavisti i svađe odvojio od Njega. Ponos i ljubav prema svijetu žive u njihovom srcu.

Duhovna nečistoća je raširena čak i među onima koji tvrde da su Kristovi sljedbenici. Mnogi željno sudjeluju u svjetovnim, demoralizirajućim razonodama koje Božja riječ zabranjuje. Tako oni presijecaju svoju povezanost s Bogom i sebe svrstavaju među ljubitelje zadovoljstava ovoga svijeta. Kad bi im Bog predocio njihove grijeha na način na koji ih On vidi, oni bi bili ispunjeni sramotom i užasom.

A što je uzrokovalo ovo zabrinjavajuće stanje? Mnogi su prihvatali teoriju religijske istine, ali nisu bili obraćeni prema njenim principima. Mali broj je onih koji istinski žale zbog grijeha; koji imaju duboka i jasna osvijedočenja o izopačenosti neobnovljene prirode i koji pokušavaju hoditi kako je Krist hodio. Kameno srce nije zamijenjeno mesnatim srcem. Malo je onih koji su spremni pasti na Stijenu i biti razbijeni.

Kakva nenađmašna ljubav i plemenitost je pokazana u tome što je Krist poduzeo sve za naše otkupljenje iako nismo imali nikakvog prava na božansku milost! Ali naš veliki Liječnik zahtijeva od svake duše neupitnu poslušnost. Mi nikad ne možemo sami sebe liječiti. Krist mora imati potpunu kontrolu nad našom voljom i postupcima, inače ne može biti naš Zamjenik.” — *The Signs of the Times, 14. July 1887.*

„Nalazimo se na granicama vječnog svijeta. Mi očekujemo slavnu pojavu našeg Gospoda; noć prolazi i dan je na pomolu. Kad u potpunosti shvatimo veličinu plana iskupljenja bit će mnogo hrabriji, samopožrtvovaniji i odaniji nego što smo sada.

Kako bi naši napori bili okrunjeni uspjehom moramo izvršiti jedan veliki zadatak. Moramo učiniti odlučnu reformu u našim domovima i u Zajednici. Roditelji moraju raditi na spašavanju svoje djece. Bog će blagosloviti i potpomoći naše napore kad sa svoje strane učinimo sve ono što nam je On stavio u zadatak i za što nas je ospособio; ali zbog našeg nevjerovanja, svjetovnosti i nehaja, duše otkupljene Kristovom krvlju umiru u svojim grijesima i to u samoj sjenci naših domova. Zar da Sotona uvihek ovako trijumfira? O, ne! Svjetlost koja zrači s križa Golgotе ukazuje na djelo daleko veće od svega što su naše oči do sada vidjele i to će se djelo sigurno ostvariti.” — *Svjedočanstvo, br. 5, str. 382, 383.*

5. BRATSKA LJUBAV

- a. Imajući na umu da su sva ljudska bića različita, kako se trebamo ponašati jedni prema drugima? Rimljanima 14:7–13.

„U svim društvenim odnosima potrebni su samosvladavanje, obzirnost i suošjećanje. Mi se svi jako razlikujemo po naravi, navikama i odgoju, tako da i različito gledamo na svijet oko nas. Mi različito prosuđujemo. Naša poimanja o tome što je istina, nazori o tome kako voditi život, nisu u svakoj pojedinosti isti. Ne postoje ni dvije osobe na svijetu čija se životna iskustva podudaraju u svemu, u svakoj pojedinosti. Kušnje kojima je izložen jedan, nisu one iste kojima je izložen drugi. Dužnosti koje su za jednoga lake, za drugoga su veoma teške i složene.

Mi smo po svojoj naravi tako slabašni, tako podložni pogrešnim shvaćanjima, da bi svatko od nas trebao biti oprezan kad ocjenjuje drugoga. Mi nemamo pojma kakav je utjecaj naših postupaka na život drugih ljudi. Ono što činimo ili kažemo može u našim očima izgledati beznačajno, ali kad bi nam se oči otvorile, vidjeli bismo da je to bilo od presudne važnosti bilo za dobro ili zlo.“ — *Sluge evanđelja*, str. 473.

- b. Kako Gospod gleda na one koji uzrokuju razdor u Njegovoj crkvi te koji je jedini način za postizanje jedinstva kako u obitelji, tako i u crkvi? Izreke 6:16–19; Kološanima 1:27, 28.

„Odvajanje od Krista je uzrok podjele i razdora u obitelji i Crkvi. Približiti se Kristu znači približiti se jedno drugom. Tajna pravog jedinstva u Crkvi i u obitelji nije u diplomaciji niti u gospodarenju ni ulaganju nadljudskih napora u uklanjanju teškoća — iako treba i to često učiniti — već u zajednici s Kristom.

Što se više približavamo Kristu, bit ćemo bliži jedan drugome. Bog se proslavlja kad se Njegov narod sjedini u zajedničkom radu.“ — *Temelji sretnog doma*, str. 179.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Kakav primjer ja dajem svojim prijateljima i obitelji u poštovanju građanskih vlasti?
2. Objasnite uravnovešenost u poštovanju Veličanstva neba iznad svega ostalog.
3. Kako moji stavovi mogu ometati djelovanje Božjeg Duha u mom životu?
4. Koje postupke trebam učiniti u pripremi za Kristov povratak?
5. Kako će se moji odnosi s drugima promijeniti kad u potpunosti potražim Krista?

Konačno nasljeđe vjere

UPAMTITE STIH: „A Bog nade ispunio vas svakom radošću i mirom u vjerovanju da obilujete nadom u sili Duha Svetoga.“ Rimljanima 15:13.

„Moja braćo i sestre, držite vaš um usredotočen na Isusa. Usmjerite svoje srce u molitvi k Bogu. Razmišljajte o Isusu i svemu što je On podnio i propatio za nas kako bismo mi mogli imati takav život kakav jedino Bog može dati.“ — Letters and Manuscripts, br. 21, Ms. 95, 1906.

Predlažemo da pročitate: *Zdravlje i sreća*, str. 503–516.

Nedjelja

20. ožujka

1. HRABRO GRAĐENJE

a. Kako najučinkovitije možemo izgrađivati jedni druge? Rimljanima 14:19.

„Sam Isus nikada nije kupuvaо mir nagodbom. Njegovo srce je bilo prepuno ljubavi za sav ljudski rod, ali nikada nije bio popustljiv prema njegovim grijesima. On je bio preveliki Prijatelj da bi šutio kad su oni polazili putem koji će upropastiti njihove duše koje je otkupio svojom krvlju. Nastojao je da čovjek postane vjeran sebi, i vjeran svom višem i vječnom dobru. Kristove su sluge pozvane na isti rad i trebaju se čuvati kako ne bi žrtvovali istinu u težnji da spriječe neslogu. Oni trebaju 'težiti za onim što promiče mir' (Rimljanima 14:19); ali se pravi mir ne može nikada osigurati kompromisom. Nijedan čovjek ne može biti vjeran načelu a da ne izazove protivljenje. Djeca nepokornosti protivit će se duhovnom kršćanstvu. Međutim, Isus je zapovjedio svojim učenicima: 'Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a duše ne mogu ubiti!' Oni koji su vjerni Bogu nemaju razloga bojati se ljudske sile niti Sotonina neprijateljstva. U Kristu je sigurnost njihovog vječnog života. Oni se trebaju bojati samo toga da se ne odreknu istine i na taj način iznevjeru povjerenje kojim ih je Bog počastio.“ — Želja vjekova, str. 356.

2. SLIČNI KRISTU

- a. **Kao udovi Kristovog tijela, koju odgovornost svatko od nas prečesto zanemaruje? Galaćanima 6:1, 2; Rimljanima 15:1, 2.**

„Prihvaćala sam i još uvijek prihvaćam kao braću i sestre one koji su učinili teške grijeha i koji svoje grijeha još ni sada ne vide onako kao što ih Bog vidi. Ako Gospod podnosi te osobe, zašto ne bih mogla i ja? On još uvijek nastoji svojim Duhom utjecati na njihova srca tako da shvate svu težinu i odvratnost grijeha onako kao što je to Pavle shvatio.

Mi ni izdaleka ne poznajemo svoje srce i ne shvaćamo u potpunosti koliko nam je neophodna Božja milost. Zato tako malo cijenimo nježno suošjećanje koje je Isus pokazao prema nama, i koje smo mi dužni ukazivati jedni drugima. Imajmo uvijek na umu da su naša braća slabi i pogrješivi smrtnici, kao što smo i mi sami. Pretpostavimo da je jedan brat zbog nedovoljne predostrožnosti podlegao iskušenju i, suprotno svom uobičajenom ponašanju, učinio grešku. Kako se trebamo odnositi prema njemu? Iz Biblike doznajemo da su teške grijeha počinili i ljudi koje je sam Bog upotrijebio da izvrše neko veliko i dobro djelo. Gospod ih zbog toga nije poštedio ukora i osude, ali ih nije ni odbacio kao svoje sluge. Kad su se pokajali, On im je milostivo oprostio, otkrivao im svoju prisutnost i radio preko njih. Neka jadni i slabi smrtnici, dok osuđuju druge, imaju na umu koliko im je i samima neophodno da ih i Bog i njihova braća strpljivo podnose i sažaljevaju. Neka se čuvaju da ne sude i ne osuđuju druge.” — *Svjedočanstvo*, br. 5, str. 246, 247.

- b. **Opišite primjer koji nam je dao naš Učitelj. Rimljanima 15:3.**

„Iako je živio na ovom svijetu, [Isus] nije bio od svijeta. Pričinjavalo Mu je tešku bol što to je stalno morao dolaziti u kontakt sa neprijateljstvom, pokvarenošću i nečistoćom koje je Sotona donio na ovaj svijet; ali On je imao zadatak da čovjeka doveđe u sklad s božanskim planom i da zemlju ponovo poveže s nebom, i nijedna Mu žrtva nije bila prevelika u nastojanju da ostvari taj cilj. On 'je u svemu bio kušan kao i mi, ali bez grijeha'. Sotona je bio spremjan da Ga na svakom koraku napada svojim najžešćim kušanjima; ali ipak On 'grijeha ne učini, niti se nađe prijevara u ustima Njegovim'.

„Dok se sa odvratnošću gnušao grijeha, On je plakao iz samilosti prema grješniku. Nikad nije ugađao sebi. Iako je bio Veličanstvo neba, On se obukao smjernošću malog djeteta. To je Kristov karakter. Idemo li mi Njegovim tragom?” — *Svjedočanstvo*, br. 5, str. 421, 422.

3. NADA KOJA SVIJETLI

- a. Kad smo okruženi tamom, gdje treba biti naša nada? Rimljanima 15:4, 13.
-

„Jadna, uplašena dušo, osloni se na Božja obećanja. Na ovaj način slomit ćeš neprijateljeve okove, njegovi prijedlozi bit će nemoćni. Ne osvrći se na neprijateljeva došaptavanja. Idi u slobodi, potlačena dušo! Ohrabri se! Reci svom jadnom, malodušnom srcu: 'U Boga se uzdaj, jer opet ću Ga slaviti, spasenje svoje, Boga svog!' (Psalam 42:6). Znam da te Bog voli. Uzdaj se u Njega! Ne razmišljaj o onome što donosi tugu i uznemirenost. Odbaci svaku negativnu misao i razmišljaj o dragocjenom Isusu. Razmišljaj o Njegovoj spasiteljskoj sili, Njegovoj neumornoj, neusporedivoj ljubavi prema tebi, upravo prema tebi.“ — *Svjedočanstvo*, br. 2, str. 319.

- b. Što treba biti cilj našeg zajedništva u Kristu? Rimljanima 15:5–7.
-

„Kad je Krist učinio tako veliku žrtvu da spasi ljude i dovede ih u uzajamno jedinstvo kao što je On jedno s Ocem, kakva bi žrtva mogla biti prevelika da bi Njegovi sljedbenici sačuvali to jedinstvo?

Kad svijet vidi savršeni sklad koji vlada u Božjoj Crkvi, to će biti snažan dokaz u prilog kršćanskoj vjeri.“ — *Svjedočanstvo*, br. 4, str. 19.

- c. Kako se ovo blagoslovljeno iskustvo treba širiti? Rimljanima 15:8–12, 16.
-

„Gospod je objavio kako će neznabrošci biti sabrani u njegovo stado, ali ne samo oni, već i Židovi. (...) Židova ima posvuda; njima se treba odnijeti svjetlost sadašnje istine. Među njima ima mnogo onih koji će prihvatići svjetlost i koji će sa čudesnom silom objaviti nepromjenjivi karakter Božjeg zakona. Gospod Bog će djelovati. On će činiti divna djela u svojoj pravednosti.“ — *Evangelizam*, str. 578.

„A Pavao uči da vjernici trebaju biti posvećeni Svetim Duhom. (Rimljanima 15:16). Što je zadaća Svetoga Duha? Isus je rekao učenicima: 'A kad dođe on, Duh Istine, uvest će vas u svu istinu' (Ivan 16:13).“ — *Velika borba*, str. 469.

4. ŠIRENJE ISTINE, A NE LAŽI

- a. Na kraju svoje poslanice, na što Pavao upozorava vjernike u Rimu? Rimljanim 16:17–19. Kako se ovaj problem pojavljuje i danas?
-

„Brat J je bio prevaren i varao je druge. Njegova je tema bila posvećenje, premda njegovo srce nije bilo ispravno. Njegov je um bio podijeljen; on nije imao sidro koje bi ga držalo pa je plutao bez utvrđene vjere. Veliki dio vremena trošio je prenoseći drugima izvještaje i priče smisljene da odvlače pozornost i uzinemire umove. Imao je mnogo toga za reći o mojoj suprugu i meni i protiv viđenja. Držao se stava: 'Izvijesti ... a mi ćemo dalje izvijestiti.' Bog ga nije poslao na takvu misiju. On nije znao kome služi. Sotona ga je koristio kako bi unio zabunu u umove ljudi. Ono malo utjecaja što je imao, koristio je kako bi kod ljudi doveo u pitanje poruke trećeg andžela. (...) Bog će otvoriti oči iskrenim dušama kako bi shvatili okrutan posao onih koji raspršuju i dijele. On će obilježiti one koji izazivaju podjele kako bi svatko iskren mogao pobjeći iz Sotonine zamke.“ — *Svjedočanstvo*, br. 1, str. 334.

- b. Zašto možemo sigurno koračati naprijed, gledajući s nadom u budućnost? Rimljanim 16:20.
-

„Dok god se Krist ne pojavi na nebeskim oblacima sa silom i velikom slavom, ljudi će se izopačivati u duhu i okretati od istine prema bajkama. Crkva će tek doživjeti mučna vremena. Ona će prorokovati u kostrijeti. Ali premda se mora suočiti s krivotjerjem i progonstvom, premda se mora boriti s nevjernima i otpalima, ipak će uz Božju pomoć gaziti Sotoninu glavu. Gospodin želi imati narod čvrst kao čelik, s vjerom čvrstom kao granitna stijena. On treba biti Njegov svjedok u svijetu, Njegovo oruđe za poseban, slavan posao u dan Njegove priprave.

Evangelje ne zadobiva nijednu jedinu dušu za Krista i ne dopire ni do jednog jedinog srca a da ne ranjava Sotoninu glavu. Kad god je zarobljenik otrgnut iz njegove ruke, oslobođen od njegova tlačenja, tiranin je poražen. Nakladničke kuće s tiskarama oruđa su u Božjim rukama pomoću kojih se svakom jeziku i narodu šalje dragocjeno svjetlo istine. Ovo svjetlo dopire i do neznabožackih zemalja i stalno razotkriva praznovjerje i svaku moguću zabludu.“ — *Svjedočanstvo*, br. 4, str. 594, 595.

5. VJEĆNA ČUDESNA TAJNA

- a. Kako trebamo iskrenije cijeniti otkrivanje tajne otkupljenja?
Rimljanima 16:25–27.
-

„Od prvog nagovještaja nade u osudi izrečenoj u Edenu do onog posljednjeg slavnog obećanja u Otkrivenju: 'I gledat će lice Njegovo, i ime Njegovo bit će na čelima njihovim' (Otkrivenje 22:4), misao vodilja svake knjige i svakog odsjeka u Bibliji je postupno objavljivanje te čudesne teme — čovjekovo podizanje — objavljivanje sile Boga 'koji nam dade pobjedu kroz Gospodina našega Isusa Krista' (1. Korinćanima 15:57).

Onaj koji shvati ovu misao ima pred sobom neograničeno polje za proučavanje. On ima ključ koji će mu otvoriti cijelu riznicu Božje riječi.

Učenje o spasenju je učenje nad svim učenjima; to je učenje koje proučavaju anđeli i sva razumna bića na bezgrješnim svjetovima; učenje koje zaokuplja pažnju našeg Gospoda i Spasitelja; učenje koje se nalazi u središtu plana stvorenog u umu Beskonačnoga — 'tajne koja je bila sakrivena od postanja svijeta' (Rimljanima 16:25); Učenje koje će proučavati tijekom beskrajnih vijekova oni koje je Bog izbavio. To je najuzvišenije proučavanje kojim se čovjek može baviti. Više od bilo kojeg drugog proučavanja, ono će potaknuti um i uzdići dušu.“ — *Odgoj*, str. 126.

„U našem životu ovdje, iako je zemaljski i ograničen grijehom, najveća radost i najviši odgoj stječe se služenjem. I u budućem životu, nesputani ograničenošću grešne ljudske prirode, svoju najveću radost i svoj najviši odgoj naći ćemo u služenju — u svjedočenju, i u stalnom učenju tijekom svjedočenja 'kako je bogata slava tajne ove — Krist u vama, nada slave'. (Kološanima 1:27).“ — *Odgoj*, str. 309.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Kako ja mogu učinkovitije izgrađivati druge svojim razgovorima?
2. Kad primjećujem tuđe mane, što treba biti moja molitva?
3. Što mi možemo učiniti kako bi naše zajedništvo u Kristu napredovalo i širilo se?
4. Zašto su klevetanje i ogovaranje toliko štetni za crkvu?
5. Navedite neke od najvećih radosti koje ćemo doživjeti u budućnosti.

Razlike u zalasku sunca po gradovima

OSIJEK	oduzeti 10 min	NOVSKA	oduzeti 4 min
POŽEGA	oduzeti 6 min	SPLIT	oduzeti 2 min
DARUVAR	oduzeti 5 min	RIJEKA	dodati 6 min
BJELOVAR	oduzeti 4 min	PULA	dodati 8 min

Zalasci sunca u lekciji odnose se na Zagreb

Bilješke

Razlike naziva knjiga u prijevodu

Varaždinske i Daničić-Karadžić
Biblije

- Postanak - 1. Mojsijeva
- Izlazak - 2. Mojsijeva
- Levitski zakonik - 3. Mojsijeva
- Brojevi - 4. Mojsijeva
- Ponovljeni zakon - 5. Mojsijeva
- Jošua - Jozue Nunova
- 1. Kraljevima - 1. Carevima
- 2. Kraljevima - 2. Carevima
- 1. Ljetopisa - 1. Dnevnika
- 2. Ljetopisa - 2. Dnevnika
- Izreke - Priče Salamunove
- Tužaljke - Plač Jeremijin
- Obadija - Abdija
- Hošea - Ozej
- Sefanija - Sofonija
- Hagaj - Agej

SIJEČANJ 2022.

Datum	Jutarnja molitva	Večernja molitva	
1. Sub.	Postanak 2:1-3.	Otkrivenje 12:11,12.	VB str. 127/ Z.s. 16:22
2. Ned.	2. Ljetopisa 15:5-7.	Otkrivenje 11:16,17.	Velika borba str. 128
3. Pon.	Psalam 11:3-7	Daniel 7:24-27.	Velika borba str. 129
4. Uto.	Izajija 13:4-8.	Matej 5:17 -19.	Velika borba str. 130
5. Sri.	Izajija 13:9-13.	Izajija 58:12-14.	Velika borba str. 131
6. Čet.	Izajija 28:17-21.	Otkrivenje 14:9-11.	Velika borba str. 132
7. Pet.	Izajija 24:1-6.	Filipljanima 3:13-16.	VB str. 133/ Z.s. 16:28
8. Sub.	Izlazak 20:8- 11.	Filipljanima 1:20,21	VB str. 134/ Z.s. 16:29
9. Ned.	Izajija 24:17-20.	Izajija 8:16.	Velika borba str. 135
10. Pon.	Jeremija 4:19-20.	Izajija 58 1,2.	Velika borba str. 136
11. Uto.	Jeremija 4:23-28.	Otkrivenje 14:12,13.	Velika borba str. 137
12. Sri.	Jeremija 9:20-24.	Job 38:7.	Velika borba str. 138
13. Čet.	Jeremija 23:19-22.	Otkrivenje 13:11,12.	Velika borba str. 139
14. Pet.	Jeremija 25:30-33.	Galaćanima 5:22-26,	VB str. 140/ Z.s. 16:37
15. Sub.	Izlazak 31:12-15.	Galaćanima 5:1,2.	VB str. 141/ Z.s. 16:38
16. Ned.	Jeremija 25:34-38.	2. Solunjanima 2:3,4.	Velika borba str. 142
17. Pon.	Jeremija 30:5-7.	Hebrejima 3:13-15.	Velika borba str. 143
18. Uto.	Ezekiel 7:15-19.	Ezekiel 3:4-7.	Velika borba str. 144
19. Sri.	Ezekiel 7:25-27.	Ezekiel 33:7-9.	Velika borba str. 145
20. Čet.	Ozej 4:1-3.	Hebrejima 11:24-26.	Velika borba str. 146
21. Pet.	Joel 1:1-7.	Jakov 1:2-6.	VB str. 147/ Z.s. 16:46
22. Sub.	Izlazak 31:16-18.	Jakov 1:19-22.	VB str. 148/ Z.s. 16:47
23. Ned.	Joel 1:9-12.	2.Korinćanima 7:9-11.	Velika borba str. 149
24. Pon.	Joel 1:15-20.	Galaćanima 6:7-8.	Velika borba str. 150
25. Uto.	Joel 2:30,31.	Matej 7:16-19.	Velika borba str. 151
26. Sri.	Joel 3:9-12.	Psalam 119:44-46.	Velika borba str. 152
27. Čet.	Joel 3:13-16.	Matej 5:17,18.	Velika borba str. 153
28. Pet.	Amos 5:16-20.	Jakov 2:10-12.	VB str. 154/ Z.s. 16:56
29. Sub.	Izlazak 35:1,2.	Jakov 2:19-23.	VB str. 155/ Z.s. 16:57
30. Ned.	Amos 8:1-3.	Marko 14:38.	Velika borba str. 156
31. Pon.	Amos 8:11-13.	Psalam 119:142.	Velika borba str. 157

VELJAČA 2022.

Datum	Jutarnja molitva	Večernja molitva	
1. Uto.	Obadija 1:15-17.	1. Ivanova 3:4-6.	Velika borba str. 158
2. Sri.	Mihej 7:2-6.	Ivan 17:17-19.	Velika borba str. 159
3. Čet.	Nahum 3:1-3.	Ivan 16:13-14.	Velika borba str. 160
4. Pet.	Sefanija 1:2-7.	Filipljanima 3:13,14.	VB str. 161/ Z.s. 17:06
5. Sub.	Levitski z. 26:1-2.	Jakov 1:17-20.	VB str. 162/ Z.s. 17:08
6. Ned.	Sefanija 1:14-18.	2. Korinćanima 7:1.	Velika borba str. 163
7. Pon.	Malahija 4:1,2.	Rimljanima 12:1.	Velika borba str. 164
8. Uto.	Matej 24:1-5.	Kološanima 1:9-11.	Velika borba str. 165
9. Sri.	Matej 24:6-13.	Luka 11:13.	Velika borba str. 166
10. Čet.	Matej 24:21-27.	Psalam 1:1-3.	Velika borba str. 167
11. Pet.	Matej 24:29-35.	Jakov 1:2-6.	VB str. 168/ Z.s. 17:16
12. Sub.	Ponovljeni z. 5:12-14.	Jakov 1:12-14.	VB str. 169/ Z.s. 17:18
13. Ned.	Matej 24:36-39.	Daniel 7:13,14.	Velika borba str. 170
14. Pon.	Matej 24:40-44.	Daniel 7:9,10.	Velika borba str. 171
15. Uto.	Marko 13:3-8.	Matej 12:36,37.	Velika borba str. 172
16. Sri.	Marko 13:14-17.	1. Korinćanima 2:1-3.	Velika borba str. 173
17. Čet.	Marko 13:33-37.	Zaharija 3:1,2.	Velika borba str. 174
18. Pet.	Luka 17:28-36.	Jakov 3:1-8.	VB str. 175/ Z.s. 17:27
19. Sub.	Nehemija 13:15-17.	Jakov 3:9-12.	VB str. 176/ Z.s. 17:28
20. Ned.	Marko 13:19-20.	Izajja 4:2,3.	Velika borba str. 177
21. Pon.	Luka 21:7-11.	Otkrivenje 20:12.	Velika borba str. 178
22. Uto.	Luka 21:16-21.	Otkrivenje 20:6.	Velika borba str. 179
23. Sri.	Luka 21:22-24.	Izreke 28:13.	Velika borba str. 180
24. Čet.	Luka 21:25-28.	Otkrivenje 3:2,3.	Velika borba str. 181
25. Pet.	Luka 21:29-33.	Jakov 3:13-18.	VB str. 182/ Z.s. 17:37
26. Sub.	Nehemija 13:17-19.	Jakov 4:1-7.	VB str. 183/ Z.s. 17:38
27. Ned.	Luka 21:34-36.	Otkrivenje 22:11,12.	Velika borba str. 184
28. Pon.	2.Timoteju 3:1-5.	Otkrivenje 22:14,15.	Velika borba str. 185

OŽUJAK 2022.

Datum	Jutarnja molitva	Večernja molitva	
1. Uto.	2. Timoteju 3:1-3.	Ezekiel 28:13-15.	Velika borba str. 186
2. Sri.	2. Petrova 3:3-7.	Kološanima 1:16,17.	Velika borba str. 187
3. Čet.	Otkrivenje 10:1-7.	Izajia 14:13,14.	Velika borba str. 188
4. Pet.	Otkrivenje 16:13-16.	Ezekiel 28:17-19.	VB str. 189/ Z.s. 17:47
5. Sub.	Izajia 56:1,2.	Psalam 100.	VB str. 190/ Z.s. 17:48
6. Ned	Otkrivenje 16:17-21.	Izajia 14:12,13.	Velika borba str. 191
7. Pon.	Otkrivenje 17:12-14.	Izajia 14:18,19.	Velika borba str. 192
8. Uto.	Otkrivenje 19:17-21.	Izajia 14:20.	Velika borba str. 193
9. Sri.	Otkrivenje 22:7-10.	Izlazak 34:6,7.	Velika borba str. 194
10. Čet.	Otkrivenje 1:7,8.	Ivan 17:24-26.	Velika borba str. 195
11. Pet.	Otkrivenje 14:14-16.	Psalam 102:16-18.	VB str. 196/ Z.s. 17:56
12. Sub.	Izajia 56:4,5.	Psalam 103:10-14.	VB str. 197/ Z.s. 17:58
13. Ned.	Psalam 50:1-6.	2. Kor 5:18,19.	Velika borba str. 198
14. Pon.	Otkrivenje 14:17-20.	Hebrejima 2:14,15.	Velika borba str. 199
15. Uto.	Juda 14-15.	Nahum 1:9.	Velika borba str. 200
16. Sri.	Marko 13:24-27.	Postanak 3:15.	Velika borba str. 201
17. Čet.	Marko 13:32-34.	2. Timoteju 3:12,13.	Velika borba str. 202
18. Pet.	Izajia 26:20,21.	Psalam 108:10-13.	VB str. 203/ Z.s. 18:06
19. Sub.	Izajia 56:6-7.	Psalam 109:26-31.	VB str. 204/ Z.s. 18:07
20. Ned.	Ivan 24:1-3.	2.Korinćanima 4:3,4.	Velika borba str. 205
21. Pon.	Djela 1:10-11.	Efežanima 6:11,12.	Velika borba str. 206
22. Uto.	Otkrivenje 6:14-17.	Hebrejima 1:13,14.	Velika borba str. 207
23. Sri.	Izajia 2:17-21.	Hebrejima 12:21,22.	Velika borba str. 208
24. Čet.	Izajia 58:8-9.	Matej 18:10,11.	Velika borba str. 209
25. Pet.	Sefanija 2:1-3.	Psalam 111.	VB str. 210/ Z.s. 18:15
26. Sub.	Izajia 58:12-14.	Psalam 112:6-10.	VB str. 211/ Z.s. 18:16
27. Ned.	1. Sol 4:16-18.	Psalam 34:7,8.	Velika borba str. 212
28. Pon.	1. Kor 15:51-56.	Luka 4:36.	Velika borba str. 213
29. Uto.	Otkrivenje 3:10-11.	Luka 4:42-44.	Velika borba str. 214
30. Sri.	Ivan 5:25-29.	Otkrivenje 12:12.	Velika borba str. 215
31. Čet.	Otkrivenje 20:11-13.	Efežanima 4:29-32.	Velika borba str. 216

* od 27. ožujka ljetno računanje vremena

Darovi prve subote

5. veljače
za socijalnu pomoć
(str. 30.)

1. siječnja
za Plymouth Leadership
College (Škola za
rukovođenje), SAD
(str. 4.)

5. ožujka
za crkvu u Keilor
Parku, Australija
(str. 51.)